

Mi o sebi

Glasilo Društva upokojencev Škofja Loka št. 33 letnik IX december 2015

Foto: Zlata Ramovš

Foto: Rafael Kurtnik

Foto: Milan Mihaljč

Foto: Janez Bogataj

Foto: Zlata Ramovš

PESEM PRELEPA SE IZ GRILA GLASI

Foto: Zlata Ramovš

Foto: Milan Mihaljč

Foto: Nevenka Mandič Orehek

10

Foto: Zlata Ramovš

12

Foto: osebni arhiv

13

Foto: Zlata Ramovš

36

Foto: Avgust Babnik

38

- 3** UVODNIK
- 4** RUDI ZADNIK NIKOLI NE REČE NE
- 5** SREČANJE UPOKOJENCEV
IN PROSTOVOLJCEV GORENJSKE
- 6** MLADI ZA STAREJŠE
- 7** GLASBA
15-let MePZ Vrelec
- 10** PROSTOVOLJSTVO JE VREDNOTA
Sašo Zagoršek
- 12** DOLGO, DOLGO ŽIVLJENJE
Štefka Zelenik
- 13** Emil Berginc
- 14** ZANIMIVE OSEBNOSTI
Naše balinarke - veteranke
- 15** ČLANE IMAMO TUDI IZVEN ŠKOFJE LOKE
Marija Ravnik
- 16** MARINKINA KNJIŽNICA
Poletno dogajanje v Marinkini knjižnici
- 17** Nasveti za branje
- 18** GALERIJA HODNIK
Stotica v naši Galeriji Hodnik
- 19** Knjiga vtisov
- 20** Najslabša je tista fotografija, ki je ni
- 21** DRUŠTVO U3
Nove moči, nove zamisli
- 22** Prostovoljno delo
- 23** Čaj ob petih
- 25** KJE SO BILI NAŠI ČLANI
- 29** ŠPORTNI MOZAIK
- 30** Sezona balinanja gre h koncu
Strelstvo in prstomet
- 31** Prvenstvo PZDU Gorenjske v plavanju 2015
- 32** Uspešna kegljaška sezona
35. ŠRI se bližajo koncu
- 34** GREMO NA POT
- 35** Program izletov, letovanj in prireditev v letu 2016
- 36** Program izletov Četrtekovih planincev
Program izletov Veselih pohodnikov
- 36** NJENA ZGODBA
- 38** IZ NAŠE PRETEKLOSTI
Iz moje mladosti
- 40** KORISTNE INFORMACIJE
- 41** VOŠČILA IN OGLASNA SPOROČILA
- 44** FOTO GALERIJA

ZAHVALA

Miro Duić

Ob izteku še enega leta se vedno sprašujem, kdaj se je tako hitro in neopazno premaknilo. Osem let sem že v krasni družbi pridnih, sposobnih in delovnih članov našega društva. Morda čas tudi zato mineva tako hitro. Ob tem premišljam, kaj smo naredili, česa še nismo in kako naprej. Prihaja čas polaganja računov, delanja obračunov in načrtovanja za naslednje leto.

Smo velika družina z veliko aktivnosti, dela in načrtov. Smo mogoče celo kot podjetje? Naše člane z našimi dosežki seznanjamo preko svojih organov upravljanja. Informiranost je zelo pomembna, zato ljudi o našem delu obveščamo preko oglasnih medijev in lastnega glasila. Rezultati so vidni in v našem okolju prepoznavni. Zastavljene naloge, cilje in rezultate dosežemo na vseh področjih delovanja društva.

Pri tem se moramo zavedati, da je vse to rezultat nemotene in aktivnega delovanja celotnega društva. Veliko naših članov, še posebej članic, zelo aktivno sodeluje na najrazličnejših področjih, od projekta Starejši za starejše, Marinkine knjižnice in vrste prireditev in razstav do glasila Mi o sebi, pevske aktivnosti obeh zborov, športnih tekmovanj ter turističnih, izletniških in vseh drugih prireditev, pri čemer moramo slediti vsem zahtevnim predpisom in zakonom, ki terjajo veliko birokracije pri evidencah, poročilih, skratka povsod.

Pri vsem tem moramo biti za zaupane naloge odgovorni.

Drage sodelavke in sodelavci!

Koliko bomo še lahko delali? Tudi naša biološka ura se nezadržno premika naprej in zato moramo že sedaj razmišljati o pomlajevanju. Mlajše člane potrebujemo, zato jih vabimo, da se nam aktivno priključijo na vseh področjih dela in udejstvovanja, ki jih zanimajo.

Drage članice in člani!

Iskrena hvala za vse, kar ste naredili za dobro našega uglednega društva. Vsem skupaj želim še veliko zdravja, sreče, zadovoljstva in miru ter prijetno praznovanje praznikov v krogu vaših najbližjih in najdražjih.

Izdajatelj

Društvo upokojencev Škofja Loka
Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka
Tel. (04) 512 06 64
e-pošta drustvoupokojencev@siol.net

Odgovorna urednica

Maruša Mohorič

Stalni sodelavci

Martin Bizjak, Meri Bozovičar,
Marija Draškovič, Julija Jenko,
Borjana Koželj, Jelka Mlakar,
Nadja Podgoršek

Lektorica

Katarina Draškovič

Oblikovanje

Nevenka Mandić Orehek

Urednica fotografije

Zlata Ramovš

Tisk

GTO Košir d.o.o.

Naklada 2100 izvodov

Posamezni izvod stane 1,00 EUR.

ISSN 1855-0975

Obveščamo vas, da bomo januarja in februarja 2016 članarino pobirali ob ponedeljkih, sredah in petkih med 8. in 12. uro.

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA

Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka

MŠ 5010721000

DŠ SI99746352

Tajništvo 04/512 06 64 in 040 226 667

Faks 04/512 63 09

Računovodstvo 04/512 63 08

Blagajna 040 857 273

E-pošta drustvoupokojencev@siol.net

Uradne ure sredi in petek od 8. do 12. ure

RUDI ZADNIK - PREDSTAVITEV DEJAVNOSTI IN DELA

RUDI ZADNIK NIKOLI NE REČE NE

Jelka Mlakar

Kar veliko strani bi potrebovali, da bi popisali vse, kar je Rudi Zadnik že počel v življenju. Pravi, da ga je vedno spremljala misel njegove mame: »Če lahko kako pomagaš, pomagaj, drugače se umakni.« Rad pomaga povsod, kjer je koristen in kjer opazi, da bo kaj narejenega. Ker je precej aktiven tudi v DU Škofja Loka, predvsem v zadnjem času pri urejanju društvenih prostorov v nekdanji stavbi RK, je izjava predsednika društva Mira Duića, da Rudi nikoli ne reče ne, resnično upravičena.

Rudi Zadnik se je rodil 2. januarja 1944 v Celovcu, v času največjega bombardiranja železniške postaje s strani zaveznikov. Od tam je leta 1945 z družino prišel v Slovenijo, najprej v Mozirje, nato pa v Škofjo Loko, kjer je bila doma njegova mama. V življenju je opravljal različne poklice in delal kot livar, strugar, kontrolor, učitelj tehničnega pouka, občinski uradnik, strokovni delavec na Ministrstvu za obrambo, načelnik Občinskega štaba civilne zaščite, tri leta pa tudivodja begunskega centra v Škofji Loki. Predaval je na Gasilski zvezi Slovenije in v Gasilski zvezi ter v Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje RS na lgu, kjer občasno poučuje še danes. Upokojil se je leta 2001.

Vedno je bil najbolj dejaven na področjih gasilstva in taborništva. Leta 1954 se je pri desetih letih včlanil v Prostovoljno gasilsko društvo Stara Loka in gasilski organizaciji ostal zvest vse do danes. Opravljal je različne, predvsem organizacijske funkcije v PGD, Gasilski zvezi, kjer je bil 19 let tudi predsednik, regijskem svetu Gorenjske, Gasilski zvezi Slovenije in Jugoslavije ter Mednarodni gasilski zvezi. Več let je bil predsednik Mladinskega sveta GZS in s tem tudi član Mednarodnega tehničnega komiteja za preprečevanje in gašenje ognja kot član Komisije mladinskih vodnikov. Za svoje delo je prejel več priznanj Gasilske zveze Slovenije ter Mednarodne gasilske zveze kot tudi Civilne zaščite, občine in drugih organizacij. Posebej ponosen je na priznanje Matevža Haceta, najvišje priznanje Gasilske zveze Slovenije, ter na plaketo CZ RS in Srebrni grb občine Škofja Loka.

V letih od 1984 do 2005, torej dobrih dvajset let, je vodil mladinske tabore mladih gasilcev, da bi z zanimivimi programi za gasilstvo navdušil čim več mladine. Njegov trud je bil poplačan.

Foto: Zlata Ramovš

O gasilstvu je napisal dve knjigi z naslovoma **Deset let PGD Stara Loka in Petdeset let Gasilske zveze Škofja Loka**. Sam pravi, da je druga knjiga njegovo življenjsko delo, saj ima preko 440 strani, pisal pa jo je v posebnih okoliščinah v letih 2004 in 2005, ko je preboleval raka. Napisal je tudi priročnik za delo z mladimi v gasilski organizaciji.

Slika o delu in življenju Rudija Zadnika ne bi bila popolna, če

bi izpustili njegovo udejstvovanje na področju taborništva. Že pri dvanajstih letih se je vpisal v taborniško organizacijo ter opravil različne izpite in večine kot vodnik in načelnik varstva gorske straže. Več let je bil ekonom na taborjenju in se udeleževal različnih drugih taborov. »Tam sem se veliko naučil za nadaljnje življenje,« pravi in te izkušnje je kasneje s pridom uporabil leta 1984, ko je pri Gasilski zvezi Škofja Loka pričel organizirati mladinske gasilske tabore.

Gasilstvo in taborništvo sta področji, na katerih Rudi lahko veliko pokaže, vendar nista edini, saj je dejaven še v nekaterih drugih društvih. Več let je vodil modelarske krožke pri Ljudski tehniki v Škofji Loki in poučeval na več osnovnih šolah, poleg tega pa opravlja različne funkcije pri RKS OZ Škofja Loka in RK Slovenije, kot urednik zbornika Naši spomini in predsednik društva pa deluje pri Območni organizaciji Društva izgnancev Slovenije Škofja Loka. Od leta 1960 je tudi član Planinskega društva Škofja Loka, kjer aktivno sodeluje v organih društva. Preden razložimo, zakaj ga naš predsednik Miro Duić imenuje fant, ki nikoli ne reče ne, naj omenimo še petje, ki ga spremlja že od osnovne šole. Nekaj let je pel v Starološkem oktetu, kasneje je bil član in predsednik Komornega pevskega zbora Loka, nato soustanovitelj Pevskega zbora Lubnik, sedaj pa je že več let član pevske skupine Mavrica pri DU Škofja

Loka.

Član DU Škofja Loka je od leta 2008 in našo stanovsko organizacijo seveda tudi dobro pozna. Ker je tudi član upravnega odbora našega društva, je seznanjen z vsemi novostmi, ki jih prinaša nova zakonodaja.

Kaj meniš o priključitvi naše planinske sekcije k Planinskemu društvu Škofja Loka?

»S to odločitvijo se strinjam, ker s tem Planinsko društvo prevzema odgovornost za strokovno vodenje in varnost udeležencev na pohodih. Poleg tega je vsak član PD tudi zavarovan v primeru nesreče na organiziranem planinskem izletu.«

V DU Škofja Loka bomo obdržali rekreativno pohodno skupino. Komu je namenjena in kdo jo bo vodil?

»Veliko naših članov se z veseljem udeležuje pohodov, vendar težjih poti ne zmorejo. Čim prej bomo poskušali najti človeka, ki bo prevzel to nalogo, katero je do sedaj uspešno opravljal Matevž Trilar.«

Prostorsko stisko društva smo začasno rešili z ureditvijo treh prostorov v nekdanjih prostorih Rdečega križa. Pri ureditvi si sodeloval kot koordinator in delavec. Kako je

potekalo delo?

»Pri ureditvi prostora so najbolj pomagali športniki in pevci MePZ Vrelec, še posebej pa člani pevske skupine Mavrica. Skupaj je bilo opravljenih preko 200 delovnih ur in pridobili smo tri prostore. Društveni soba je namenjena pevskim vajam obeh zborov in zabavnim prireditvam, primerna pa je tudi za sestanke z več udeleženci. V drugem, manjšem prostoru je pikado, v tretjem, večjem pa igrišče za prstomet in rusko kegljišče, ki se zdaj uradno imenuje kegljanje s kroglo na vrvici.«

Kako boste rešili težavo z ogrevanjem?

»Zaradi težav z ogrevanjem bomo v zimskem času društveno sobo zagotovo uporabljali manj. Pevci skupine Mavrica bomo to reševali z dežurstvom za kurjenje, saj smo sami priskrbeli peč in drva. Z ostalimi pa se še dogovarjamo, kako to težavo rešiti. Rešitve se vedno najdejo.«

Ko sem mojega gosta na koncu povprašala, kako zmore vse navedene aktivnosti, se je samo nasmehnil.

»Človek sicer lahko ogromno naredi sam, vendar vsega ne zmore brez bližnjih, prijateljev, znancev in tistih, ki so za druge pripravljeni tudi kaj narediti brez plačila.«

SREČANJE UPOKOJENCEV IN PROSTOVOLJCEV

SREČANJE GORENJSKIH UPOKOJENCEV 2015

Nežka Fojkar

Letošnje že 24. srečanje gorenjskih upokojencev sta organizirala DU Bohinjska Bistrica in PZDU Gorenjske. Vsakoletno druženje upokojencem vedno polepša vsakdanje težave in skrbi in tako se je tudi tega dogodka, ki je potekal v prijetnem okolju kampa Danica v Bohinjski Bistrici, udeležil poln avtobus naših članov. Na srečanju se je zbralo kar 2 400 upokojencev iz vseh gorenjskih društev. Slavnostna govornica na srečanju je bila ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anja Kopač Mrak. Govorila je o pomenu medgeneracijske solidarnosti, saj veliko upokojencev zaradi gospodarske krize svoje dohodke in druge materialne dobrine zelo pogosto deli s svojimi otroki in vnuki. Povedala je, da je v pripravi Zakon o dolgotrajni oskrbi, ki nam bo v starosti omogočal primerno nego, tako v domači oskrbi kot tudi v domovih. Poudarila je še, da so cilji, za katere si prizadeva država, varna in kakovostna starost, dostojne pokojnine in splošen dvig

življenjskega standarda.

Ministrica je pozdravila in pohvalila tudi prostovoljce projekta Starejši za starejše, katerega je Zveza društev upokojencev zastavila pred 11 leti. Projekt zajema organizirano humanitarno delo članov društev upokojencev, ki danes poteka že v vsaj 300 društvih po Sloveniji. Naše društvo se je v projekt vključilo leta 2008, v njem pa trenutno aktivno sodeluje 29 prostovoljcev, ki skozi celo leto obiskujejo starejše vrstnike v domačem okolju. Če ob obiskih srečajo osebe, ki potrebujejo pomoč okolja, jim takšno pomoč tudi priskrbijo, bodisi sami ali z aktiviranjem pristojnih strokovnih služb. Prostovoljci so bili na srečanje povabljeni kot gostje, kar je bilo le majhno priznanje za njihovo prizadevanje, saj kljub temu, da prostovoljsko delo ni plačano, človeku napolni dušo in odpira vrata do ljudi. Prostovoljci opravljajo pomembno nalogo, s katero prispevajo k občutku varnosti starejših, zlasti tistih bolj onemoglih in osamljenih, saj jim

nadaljevanje s prejšnje strani

tako dlje omogočajo samostojno živeti v domačem okolju. Prostovoljci praviloma delujejo v svojem ožjem bivalnem okolju, kjer je velika prednost za dober stik njihovo znanstvo ali osebno poznanstvo. Ker nas je še premalo, vas vabimo, da se projektu Starejši za starejše pridružite tudi vi.

Na srečanju so nas pozdravili tudi predsednik DU Bohinjska Bistrica Stane Gorenc, župan Bohinja Franc

Foto: J. Dornič, - internet

Kramar, podpredsednik Zveze društev upokojencev Slovenije Janez Sušnik in podpredsednik PZDU Gorenjske Vlado Todorovič. Govorniki so v svojih govorih poudarjali potrebo po gospodarski rasti

in posledično dvigu težko zasluženih pokojnin. Izrazili so spoštovanje in hvaležnost upokojencem ter povedali, da so upokojenci veliko prispevali k razvoju države in s svojo modrostjo in številnimi aktivnostmi skrbijo tako za lastno zdravje kot za medsebojno pomoč. Vsi govorniki so še posebej pohvalili prostovoljce projekta Starejši za starejše, saj Gorenjska pri tem projektu dosega najboljše rezultate v Sloveniji. Prostovoljci smo bili seveda ponosni, dobili pa smo tudi nov zagon za nadaljevanje našega dela.

Kulturnemu programu z glasbo in nastopom folklornih skupin je sledilo prijetno druženje, tako v dvorani, kjer se je plesalo in pelo, kot tudi zunaj v objemu čudovite narave, ki je bila po deževni noči vsa sveža in prijetno topla, s čudovitimi razgledi na okoliške hribe. Dobra postrežba ter srečanja in klepet s prijatelji in znanci ob dobri hrani in pijači ter kavi ali sladoledu so nas napolnili s prijetnimi občutki in novo energijo. Vse skupaj pa je dopolnilo še toplo sonce, zelenje in krajši sprehodi po okolici Bohinjske Bistrice, zato nam je prijetno srečanje ostalo v res lepem spominu.

Vabimo vas, da se nam prihodnje leto pridružite in odidete z nami na novo srečanje, že zdaj pa se nam lahko pridružite v društvu kot prostovoljci. Veseli vas bomo.

STAREJŠI ZA STAREJŠE

MLADI ZA STAREJŠE, STAREJŠI ZA MLADE

Dragica Žontar

Kadar berem ali poslušam razpravljanja o upokojencih, se vedno počutim na tleh, saj se skoraj vsa razmišljanja pričnejo z ugotavljanjem, kako številčni smo upokojenci, kako se slovenski narod stara, koliko zaposlenih dela za enega upokojenca in kako ogromni so zdravstveni stroški za naša zdravljenja.

Tako predstavljena problematika seveda vpliva na mišljene mladih, da smo za slabo in kaotično stanje v državi odgovorni upokojenci in posredno tudi pretekli sistem, v katerem smo delali in živeli.

Takšno manipuliranje politike, ki svojo odgovornost za siromašenje države prelaga na upokojence, je ne le izjemno pokvarjeno, ampak tudi uničuje medgeneracijske odnose med dvema družbenima skupinama, upokojenci in mladimi, ki v resnici ena drugo zelo potrebujeta.

Starajo se tudi drugi narodi, ki imajo veliko upokojencev in premajhno rodnost. Takšen je

moderni svet, a vlade sprejemajo napredne ukrepe za spremembo stanja. Predvsem začnejo vlagati veliko sredstev v razvoj znanosti, šolstva, medicine in podobnega, kar vzpodbuja tudi odpiranje novih delovnih mest za mlade.

Naša politika je v 25 letih uničila skoraj vsa podjetja in večino prodala tujcem, ki jih zanima samo dobiček in ne odpiranje novih delovnih mest za mlade, sedaj pa si umiva roke s kazanjem na upokojence, ki naj bi za državo predstavljali ogromno finančno breme. Če smem uporabiti malo črnega humorja, bi rekla, da je država izbrala pot

gotovega zmanjševanja naše številčnosti z nizkimi pokojninami in slabim zdravstvenim varstvom, ker se nas ne morejo znebiti znebiti kar tako.

Foto: Zlata Ramovš

Ali upokojenci lahko spremenijo ravnanje in mišljenje mladih?

Kot številčna družbena skupina imamo formalne in neformalne možnosti opozarjanja in zahtevanja sprememb.

Stranko z našim imenom imamo, a je žal le podlaga za doseganje osebnih kariernih in finančnih ciljev izvoljenih predstavnikov. Menim, da takšne stranke ne potrebujemo.

Upokojenci bi lahko nekaj spremenili le, če bi stopili skupaj, kar pa je že druga pesem. Dejstvo je, da nas razen statusa upokojencev ne družijo veliko. Ne želimo se preveč vidno izpostaviti, naša ovira pa je tudi razdrobljenost mnenj.

Mogoče bi vendarle morali razmisliti o večji angažiranosti in začeli pojasnjevati državljanom, posebno mladim, da smo to državo z velikimi osebnimi in skupnimi napori zgradili mi. Mogoče bi

jim morali nenehno ponavljati naslednja dejstva:

- Imeli smo 48-urni delovni teden, poleg tega pa še delovne nedelje, katerih prihodek je bil namenjen za različne pomoči, na primer popotresne obnove ali prizadetim v poplavah.

- Po koncu delovnega časa smo fizično delali za izboljšanje življenja. Kopali smo jarke za telefon, vodovod in elektriko ter gradili gorske kočice.

- Plačevali smo dvakratne davčne dajatve iz plač, poleg tega pa smo samoiniciativno zbirali še dodatna sredstva na ravni občine za gradnjo šole, vrtcev, cest, zdravstvenih domov in druge infrastrukture.

- Zaposlitev smo sicer res imeli, vendar so bile plače vedno nizke, naše pokojnine pa so njihov odraz.

- Ženske smo najprej imele pravico le do 6 tednov porodniškega dopusta, nato 2 meseca in pol, eno leto pa smo dosegle leta 1974 z veliko akcijo.

- Vrtcev ni bilo dovolj in niso bili brezplačni za revne ali za večje družine, v šolah pa ni bilo toplih kosil. Tudi sedaj upokojenci, kot jih poznam, ne moremo iz svoje kože. Mlade podpiramo, kakor jih le lahko.

Otrokom pomagamo finančno, s stanovanji in varstvom. Naklonjeni smo mladim in nikoli ne nastopamo proti njim. Društva upokojencev skrbijo za starejše, tako da jim nudijo različne športne in kulturne aktivnosti. Z vsem tem podpiramo državo, saj opravljamo naloge, ki so v njeni pristojnosti in katerih stroške morala nositi ona.

Zato smo upokojenci skupina častivrednih in dobrih ljudi in pričakovali bi, da se država tega končno zave.

GLASBA

15 LET DELOVANJA MePZ VRELCA KONCERT OB PRAZNIKU V SOKOLSKEM DOMU

Martin Bizjak

Na dan koncerta, v soboto, 21. novembra 2015, je kazalo, da nebo ne bo naklonjeno izvedbi prazničnega koncerta MePZ Vrelec z naslovom Pesem prelepa se iz grla glasi. 15-letnico delovanja je Vrelec proslavil s svojimi pevskimi prijatelji, MePZ Prosvetnega društva Anice Černejeve iz Makol, ki smo ga povabili v goste, tako kot so tudi oni nas že večkrat povabili na gostovanje v Makole. Kljub celodnevni sneženju se je dvorana Sokolskega doma napolnila s privrženci zborovskega petja. Tudi naši gostje iz Makol so kljub sneženju prišli

pravočasno. Povabilu na koncert se je odzvala podžupanja občine Makole Štefka Skledar in Marko Črtalič iz JSKD Škofja Loka, veseli pa smo bili tudi predsednika DU Škofja Loka Mira Duića. S svojimi govornimi in recitalskimi vložki je prireditev odlično povezoval Jan Bertoncelej.

Od prvih začetkov MePZ Vrelec leta 2005 do danes se je zbor povečal po številu pevk in pevcev, povišala pa se je tudi njegova kvaliteta. Pod vodstvom profesionalne zborovodkinje Nade Krajncan je osvojil repertoar številnih ljudskih,

nadaljevanje s prejšnje strani
 umetnih in sakralnih pesmi v priredbi glasbenih mojstrov, tako da je pred štirimi leti posnel samostojno zgoščenko svojih zborovskih izvedb. Na prazničnem koncertu je zbor svojim zvestim poslušalcem skušal prikazati rezime svojih pevskih dosežkov v vseh žanrih zborovske glasbe, ki jih je na svoji dolgoletni glasbeni poti uspel osvojiti in

Foto: Rafael Kurnik

Jubilant MePZ Vrelec z zborovodkinjo Nado Krajnčan

dodelati do visoke umetniške ravni. Koncert je otvoril MePZ Vrelec s skladbo Loka in Grad kot skoraj svojo himno z besedilom loške pesnice Neže Maurer in uglasbitvijo Radovana Gobca. Za tem smo zapeli Domovino z besedilom Simona Jenka in glasbo F. Korbarja. Obe pesmi sta bili priredbi Lojzeta Krajnčana. Sledila je zahtevna sedemglasna skladba Zemlja govori Črtomirja Šinkovca z uglasbitvijo skladatelja in zborovodje Petra Liparja. Nato smo izvedli še prekmursko ljudsko Zreilo je žito ter Kresna pesem na besedilo in glasbo Svetlane Makarovič, obe v priredbi Lojzeta Krajnčana. Uvodni del smo zaključili s svetovno klasiko Lipa Franza Schuberta ob klavirski spremljavi korepetitorke Mateje Grašič. Sledil je govor Mira Duića, v katerem je predsednik poudaril reprezentančni pomen Vrelca za DU Škofja Loka in pomen kulturne dejavnosti upokojencev nasploh. Povedal je, da so ljudje Vrelec poslušali v preteklosti, ga poslušajo tudi danes in ga bodo poslušali še naprej. Dodal je še, da je Vrelec pel in še vedno poje, včasih tudi na lastne stroške. Iz govora bi lahko razbrali, da bo Vrelcu pomagal peti tudi v prihodnje. V nadaljevanju je zbor ubral pesmi, ljubše ušesu poslušalcev. Zapeli smo koroško ljudsko Oj ta mlinar v priredbi Luka Kramolca, pesmi Moj vrtnar Milke Hartman in Roža na poljani Vide Taufer, obe z uglasbitvijo Albina Krajnca, ter rusko Rudeči sarafan

v harmoniji Antona Foersterja. Nato je Marko Črtalič, predstavnik JSKD, v svojem govoru spomnil na prehojeno pot zbora in naznanil dobitnike Gallusovih priznanj. Zlato Gallusovo značko je prejelo 20 dobitnikov, ki so bile skupaj s srebrnimi in bronasto značko podeljene po končanem koncertu na skupni večerji v gostišču Pr' Godču.

V drugem delu koncerta je nastopil MePZ gostov iz Makol, ki so pod vodstvom Irene in Mladena Ravnikarja izvedli skladbe Intrada a capella anonimusa iz 17. stoletja v priredbi Henrija O. Millsbyja, v svojih akordih blagozvočen Večerni ave Antona Foersterja v priredbi Janeza Močnika, Alegorijo Janeza Menarta z uglasbitvijo Alda Kumarja, dolensko ljudsko Nikdar ne bom pozabil v priredbi Tomaža Habeta, veseljaško Žabe Vinka Vodopivca v priredbi Jožeta Leskovarja, popularno Franeta Milčinskega - Ježka Moje orglice z glasbo Mojmira Sepeta v priredbi Damijana Močnika ob

spremljavi klavirja in orglic, za dodatek pa skupaj z instrumentalnim ansambлом še Jadraj z menoj Slavka Avsenika v priredbi Sandija Dovarja in

Foto: Rafael Kurnik

Za prijetno vzdušje v avli je poskrbel instrumentalni ansambel iz Makol

Mladena Ravnikarja. Za konec sta oba zbora skupaj zapela pesem Na bregovih Evfrata iz Verdijeve opere Nabucco ob klavirski spremljavi Mateje Grašič.

Obiskovalci so izvajalce nagradili z navdušenimi aplavzi, po koncertu pa so v predverju Kristalne dvorane lahko med seboj izmenjali vtise. Prizadevne pevke zbora Vrelec so pripravile prigrizek, gostje s Štajerske pa so obiskovalcem ponudili svojo rujno kapljico. Za prijetno vzdušje je skrbel njihov ansambel. Člani obeh zborov smo praznovanje zaključili z večerjo Pr' Godču in tudi tam se je slišala

naša pesem, ki v dobri družbi običajno privre najbolj od srca.

Pevke in pevci MePZ so prejeli naslednja Gallusova priznanja:

Zlata Gallusova značka za 15 let ali več

Minka Bertoncelj (29 let), Jure Ziherl (24 let), Jaka Notar (23 let), Neža Alič, Tončka Bogataj, Marija Debeljak, Marija Drakulič, Helena Dulc, Breda Fabjan, Karla Jemec, Jožica Kemperle, Mili Lavtar, Slavka Mullner, Jožica Penko, Vika Rant, Tončka Ravnihar, Kristina Rogelj, Anica Ziherl, Janez Bogataj in Jože Peternelj.

Srebrna Gallusova značka za 10 do 15 let

Majda Galović, Kristina Kalan, Zvonka Čarman in Janez Radelj.

Foto: Rafael Kurnik

Minka Bertoncelj poje že 29 let

Bronasta Gallusova značka za 5 do 10 let
Štefka Krmelj.

POGOVOR Z ZBOROVODKINJO MePZ NADO KRAJNČAN IN PREDSEDNIKOM ZBORA JANEZOM RADLJEM

Martin Bizjak

Nada Krajncan vodi mešani pevski zbor Vrelec pri DU Škofja Loka od leta 2005. Pod njenim vodstvom se je zbor povečal po številu pevcev, povišala pa se je tudi kakovosti repertoarja, saj je Nada Krajncan vodila že kar nekaj pevskih zborov v kranjskem okolišju, od tega kranjski MePZ Peter Lipar kot enega najštevilnejših in kvalitetnejših v tej regiji. Tudi sedaj vodi še tri druge zборе, kar od nje zahteva precejšnjo zavzetost. V pogovoru za našo rubriko njen pogled na delo v zboru Vrelec povzema naslednji sestavek.

Foto: Janez Bogataj

»Nabor pesmi MePZ Vrelec je z leti postal dokaj obsežen, saj zajema tako ljudske pesmi kot tudi klasične umetne in sakralne skladbe ter zahtevnejše zborovske priredbe. Nekaj smo jih leta 2011 posneli na naši zgoščenci. Nekatere skladbe so poslušalcem bolj znane in so jim zato bližje, marsikatera pa je zahtevnejša in za avditorij včasih manj zanimiva. Iz tega repertoarja izberemo skladbe, primerne za prireditev, na katero je MePZ Vrelec povabljen, na primer zbor članov DU, jubileje, sestanke interesnih združenj ali nastop ob božiču v cerkvi ali žalni komemoraciji. Za zbor so še posebej pomembni nastopi na revijah pevskih zborov, kjer se ocenjuje kvaliteta zborov po glasbeno-tehniških in umetnostnih kriterijih. Zbor se pred vsakim

nastopom skrbno pripravi in pesmi dodobra izpili, ne glede na to, kako pomembna je prireditev ali kako zahteven je avditorij. Tudi skladbo, ki smo jo nekoč že dodobra osvojili, je treba za nastop ponovno oživiti.

Osvajanje nove skladbe je postopno. Najprej jo je treba zapeti pravilno po notah za vsakega od štirih glasov in skupno, nato pa sledi osvajanje dinamike skladbe in na koncu še glasovne finese.

Zborovodkinja sliši vsakega od

pevcev posebej in odsotnost katerega koli pevca na vaji spremeni barvo petja celega zbora. Izvedba pesmi ni nikoli tako dobra, da bi se je ne dalo še izboljšati. To delo ni lahko, saj je treba upoštevati omejene pevske sposobnosti članov MePZ Vrelec zaradi let ter občasno odsotnost katerega od pevcev zaradi zdravstvenih in drugih vzrokov. Toda zbor z zavzeto vajo vedno osvoji na videz še tako zahtevno pesem zbor in jo na nastopu tudi uspešno izvede. Pri naših pevskih prizadevanjih nam zelo pomaga vodstvo OŠ Škofja Loka-Mesto, ki nam omogoča vaje v prostorih šole.«

Janez Radelj je dolgoletni pevec v zboru MePZ Vrelec, ima pa tudi že dolgoletno pevsko prakso v drugih zborih. Predsedovanje je nedavno prevzel od Martina Bizjaka. Povedal je, da je dlje

nadaljevanje s prejšnje strani opravljal družbene in vodstvene funkcije, zato s predsedovanjem zboru nima težav, več njegovih tehtnih pomislekov o sedanjosti in prihodnosti zbora pa najdete v nadaljevanju.

»Med dejavnosti DU Škofja Loka vsekakor sodi kulturna dejavnost in ena od reprezentančnih je zborovsko petje. Zbor se odziva na vsa vabila za nastope, kjer je s kulturno dejavnostjo primerno obeležiti kak dogodek društva. Tudi komemoracije v organizaciji Združenja borcev za vrednote NOB potekajo v sodelovanju z MePZ Vrelec. Tako včasih zbor nastopi v celotni sestavi, včasih le v moški sestavi, po potrebi pa

prostore združenja lahko uporabljamo za vaje. Zahvaliti se moramo predvsem OŠ Škofja Loka-Mesto, saj že več let uporabljamo njihove prostore za vaje in bi se jim z veseljem kdaj pridružili na njihovih kulturnih dogodkih. Prostorov, primernih za vaje zbora, DU Škofja Loka do sedaj ni imelo, zato smo z lastnim delom delno prenovili nekdanji prostor skladišča RK v stari vojašnici.

MePZ Vrelec lastnih dohodkov nima, saj so koncerti običajno brezplačni ali pa zbiramo prostovoljne prispevke. Tako smo odvisni od sredstev društva in sponzorskih sredstev, ki jih pridobimo preko razpisa. Neprijetno je poslušati očitke vodstva DU, da zbor izkazuje negativno finančno stanje. Očitno

z ostalimi dejavnostmi vred suhe čase preživlja tudi kultura. Veliko stroškov dejavnosti zbora pokrivamo člani s svojimi prispevki, v celoti seveda vso družabno dejavnost MePZ Vrelec. Počasi začinjamo sami sofinancirati tudi nastope, zaradi česar jih je vedno manj. Kaže, da tudi nam pevcem sreča laže.

A peli bomo še naprej, čeprav morda bolj samorastniško. Zbor sestavlja 28 pevk in 12 pevcev. Letos je za skupno pevsko kariero v našem in drugih zborih Gallusova priznanja prejelo 25 pevk in pevcev iz MePZ Vrelec. Tako je bila za pet let pevskega delovanja podeljena ena bronasta značka, za 15 let 20 srebrnih značk in za 20 let tri zlate značke. Uspelo nam je zbrati tudi moški sestav (MoPZ Vrelec), ki je že nastopil na nekaj

Foto: Janez Bogataj

prireditvah. V zadnjem času se nam je pridružilo nekaj novih pevk in pevcev, a so nekateri žal tudi odšli. Zaradi starostne sestave pevcev je usoda moškega sestava nekoliko negotova, kajti izguba kateregakoli pevca lahko ogrozi njegov obstoj. V tem glasilu smo že večkrat objavili vabilo za nove pevce. Velikokrat nam priskočijo na pomoč pevci MePZ Peter Lipar, za kar smo jim zelo hvaležni. V zboru se čuti kriza financiranja kulturne dejavnosti in drastično pomanjkanje pevcev nekaterih glasov. Oboje skušamo prebroditi z navdušenim delom v zboru samem in s solidarnostjo MePZ Peter Lipar. Zahvaljujemo se vsem, ki nas podpirajo, pozivamo pa naše društvo, da nam nekoliko bolje prisluhne.

PROSTOVOLJSTVO JE VREDNOTA

SAŠO ZAGORŠEK PROSTOVOLJEC, KI VODI PEVSKO SKUPINO MAVRICA

Nadja Podgoršek

Sašo Zagoršek je glasbenik in profesor, ki je o glasbi poučeval mnoge generacije. Od mladih nog je rad prepeval, igral harmoniko in klavir ter vodil različne zборе. Zdaj kot prostovoljec že skoraj šest let vodi pevke in pevce skupine Mavrica pri DU Škofja Loka.

Za začetek sem ga prosila, naj pove nekaj o svojem življenju, ki je bilo tesno povezano s glasbo, in predstavil se je z naslednjimi besedami:

► Že od malih nog sem rad prepeval in pesmic sem se naučil kar mimogrede. Moj talent je opazil moj stric Janez Ziherl in na njegov predlog in moje veliko veselje mi je mama kupila prvo harmoniko.

Glasbeno šolo sem obiskoval v Škofji Loki, v Ljubljani pa končal Pedagoško akademijo, smer glasba.

Kot profesor glasbe sem svoje učence vedno poskušal navduševati za glasbo. Tudi sam sem sodeloval in nastopal v številnih glasbenih skupinah kot pevec, največkrat pa sem igral harmoniko ali

Foto: Nadja Podgoršek

klavir. Še posebej v času moje učiteljske kariere sem vodil različne pevske zборе. Vsega je bilo res veliko. Vodenje pevske skupine Mavrica mi je sedaj, ko sem v pokoju, prijeten izziv, saj tako lahko nadaljujem z mojim glasbenim udejstvovanjem, ki me spremlja vse od mladih nog.

Kako si se znašel na mestu vodje skupine Mavrica?

► Poiskala me je Mana Veble Grum in mi razložila svojo idejo o prepevanju starih ljudskih pesmi, ki bi jih prepevali naši upokojenci. Ni mi bilo treba reči dvakrat in ponudil sem se, da bi to skupino vodil kar jaz.

Koliko časa obstaja vaš zborček in kako se je sploh začelo? Kdo so pevke in pevci, ki tvorijo pevsko skupino Mavrica?

► Zbor obstaja že šesto leto, začelo pa se je s pogovorom med Sonjo Dolinar in Mano Veble Grum o tem, da bi bilo lepo imeti skupino ljubiteljskih pevcev, ki bi prepevali ljudske pesmi za svojo dušo in ne za publiko. Tako bi združili naše veselje do petja in druženja. Toda ta sklep smo kmalu prekršili, saj smo začeli prepevati na različnih srečanjih in kulturnih prireditvah. V zboru sodelujejo upokojenci, ki se radi družijo, se zabavajo in prepevajo.

Koliko članov šteje Mavrica in po kakšnem ključu izbirate pevce?

► Trenutno nas je 17, od tega kar sedem moških, kar je zelo lepo število. Pred kratkim nas je zapustila Francka Krajnc, ki je odšla v dom za starejše, pridružil pa se nam je še en moški glas.

Kako izbirate pesmi za vaš repertoar? Ko vas poslušam, ugotavljam, da požete pesmi, ki jih drugi zbori pojejo le redko.

► Pri izboru pesmi se trudimo, da pojemo različne pesmi za različne priložnosti, predvsem pa iščemo stare ljudske pesmi. Želimo si, da poslušalci

prepevajo z nami, zato najraje pojemo tiste pesmi, ki jih pozna veliko poslušalcev. Naučili pa smo se tudi nekaj zelo lepih pesmi, ki jih pevci še niso poznali.

Kje najraje nastopate?

► Zelo radi nastopamo v domu za starejše v CSSS v Stari Loki, ker vidimo, da stanovalcem zelo polepšamo dan, ko prepevajo z nami. Posebej lepo se odzivajo tudi borci, ki nas povabijo vsako leto. Poleg tega nas na svoja srečanja redno vabijo različna društva, invalidi, interniranci, člani RK in drugi, ki so nas morda nekje slišali samo enkrat. Včasih ugotavljamo, da je nastopov kar preveč, saj se moramo za vsakega dobro pripraviti.

Ali se družite tudi po pevskih vajah?

► Po vsaki pevski vaji se skupinica tistih, ki se jim zaradi različnih obveznosti ne mudi domov, zbere na kavi. Po večini nastopov smo tako zagreti, da najdemo prvi primeren lokal in kakšno zapojemo še tam. Vsako jesen in pomlad odidemo na izlet. Obiščemo tudi jaslice pri Grebenarju, poleg tega smo si skupaj ogledali operno predstavo, v pevski sobi pa praznujemo naše rojstne dneve. V novih prostorih smo uvedli dežurstvo za ogrevanje prostorov, tako da dva člana vedno prideta dve uri pred vajo in zakurita peč. Ko pridemo ostali, je tako že prav prijetno toplo.

Sašo Zagoršek vodi pevsko skupino Mavrica

Foto: Sonja Dolinar

Kakšni so vaši načrti za prihodnost?

► Za prihodnost ne delamo velikih načrtov, saj si želimo le, da bi še dolgo ostali skupaj in se imeli lepo. Ponosni smo na naš nastop na Spodnjem trgu ob otvoritvi obvoznice, ko nas je poslušala nepregledna množica. Povedali so nam, da smo se dobro odrezali. Tudi takrat so poslušalci prepevali z nami in vzdušje je bilo enkratno.

Sašo, hvala za pogovor. Želim ti, da bi še dolgo in uspešno vodil Mavrico in da bi z vašim petjem razveseljevali številne ljubitelje ljudske glasbe.

ŠTEFKA ZELENIK - ZADOVOLJNA STOLETNICA

Julija Jenko

Konec decembra letos bodo v CSSS v Stari Loki praznovali stoti rojstni dan Štefke Zelenik. Z njo sem se pogovarjala ob pomoči prijazne terapevtke Romane Kumer. Na vprašanje, ali bo na praznovanju plesala, se je Štefka na ves glas zasmejala.

Štefka Černigoj, poročena Zelenik, se je rodila 30. decembra 1915 v Gradcu v Beli Krajini. V družini Černigoj je bilo šest otrok, tri hčere in trije sinovi.

Oče je bil zaposlen na železnici, zato se je družina večkrat selila. Najprej so živeli na Primorskem, od tam pa so šli v Belo Krajino in na koncu v Ljubljano. Po poroki se je z možem preselila v Maribor. Rodila je sina Bena, ki živi v Stari Loki, in hčerko Judito, ki živi v Ljubljani.

V nesreči pri delu v tovarni je izgubila prste na roki in bila invalidsko upokojena, z možem pa sta se razšla.

V Stari Loki je imela brata Frida, mož pa ji je kupil starejšo hišo blizu bratove, kamor se je preselila s sinom. Hišo je skrbno obnavljala in vzdrževala, dokler ni leta 2001 odšla v dom za starejše, kjer je doma danes.

Ob prihodu v svoj novi dom je dobila sobo na koncu hodnika v četrtem nadstropju, katero si deli s stanovalko Rozi iz Selške doline. Štefka pravi, da je z življenjem kar zadovoljna in da bo že tako, kot ji je usojeno.

Pri svojih skoraj sto letih je zelo urejena in skrbi za svoj zunanji videz. Oblačila si izbere sama. Večkrat na dan se po stopnicah brez palice odpravi iz četrtega nadstropja v jedilnico, zaradi varnosti pa se oprime za obstenska držala in je zelo previdna. Večje črke bere brez očal, vendar je precej naglušna. Za ta pogovor ji je terapevtka Romana vsako vprašanje z velikimi črkami napisala na svoj list, da smo se lahko sporazumevale. Namesto odgovora se je Štefka večkrat le nasmehnila ter tudi zelo glasno nasmejala.

Na vprašanje, ali ima kakšno željo, je odgovorila,

da bi še marsikaj želela, vendar se ima zelo lepo. Občasno jo obišejo domači. Pravi, da ji ni prav nič dolgčas. Dokler bo lahko večkrat na dan hodila

po stopnicah, bo zadovoljna. Za kosilo pa ima najraje govejo juho.

Ob pogovoru jo je Zlata Ramovš večkrat fotografirala, ji na fotoaparatu pokazala njene fotografije in jo vprašala, ali so ji všeč. Štefka se je zopet prisrčno zasmejala, kot da ji je nerodno, in vprašala, ali je na sliki res ona. Ko smo ji zatrdili, da je temu res tako, je odvrnila: »Saj sem še kar!«

Štefka Zelenik s terapevtko CSS Romano Kumar

Foto: Zlata Ramovš

V domu starejših so vsi zelo prijazni in ustrezljivi. Skrbijo, da je Štefki kljub njeni sladkorni bolezni čim bolj udobno. Zaradi slabega sluha pa je žal prikrajšana za mnoge domske dejavnosti in aktivnosti.

Zahvaljujem se terapevtki Romani Kumer za pomoč pri pogovoru.

Draga Štefka, člani Društva upokojencev Škofja Loka vam želimo še mnogo zdravih in zadovoljnih dni v vašem domu.

V SPOMIN

CIRIL PLEŠKO 1932 - 2015

Poslovil se je naš dolgoletni član, smučar, planinec in pohodnik Ciril Pleško. Pogrešali te bomo. Članice in člani DU

DEVET DESETLETIJ EMILA BERGINCA

Julija Jenko

Življenjska pot Emila Berginca je zelo pestra in bogata. Če bi pisal dnevnik, bi lahko izdal roman. Majhen del njegovega življenja bom skušala opisati v tem prispevku in predstaviti optimističnega člana našega društva pri njegovih devetdesetih letih.

Emil Berginc se je rodil 24. 10. 1925 v mestecu Ronroy v Franciji mami Milki in očetu Andreju. Oče je šel za kruhom po svetu in delal v rudnikih po Evropi. Ko je bil Emil star štiri leta, so se vrnil v domovino staršev, v Spodnjo Žago pri Bovcu, na ozemlje, ki je bilo pod Italijo. Emil je po končani obvezni italijanski šoli ostal doma na manjši kmetiji in pomagal staršem. Imel je dva brata, danes pa je živa še njegova sestra, ki živi na Reki. Ko se začela 2. svetovna vojna, je k njim prišlo sedemnajst oboroženih italijanskih vojakov,

Emil Berginc je tudi navdušen ribič

Foto: osebni arhiv

fašistov, ki so Emila mobilizirali in ga odpeljali v Firence, kjer so ga urili v vojaških veščinah, da bi bil pripravljen za bojišče. Emila in ostale so odpeljali proti Neaplju, kjer so morali na veliki planoti urediti skalnato področje za gradnjo letališča. Emil je zbolel za krvavo grižo in nekaj časa ostal v kasarni, da si je delno opomogel. Tako je kapitulacijo italijanskega fašizma leta 1943 doživel v Neaplju. Dobil je svoje civilne obleke, ki so bile shranjene v kasarni, in srečal sotrpina, ki je bil doma iz Kobarida in s katerim sta se odpravila proti domu. Odšla sta proti železniški postaji, sedla na prvi vlak in se odpeljala. Nista vedela, kam se peljeta, in na koncu pristala v Rimu. Blizu železniške postaje je bilo letališče in videla sta, kako so Američani iz zraka metali bombe na parkirana letala ter jih uničevali. Nato ste se usedla na vlak proti severu in se pripeljala v Firence, kjer sta srečala še več vojakov, ki so odhajali domov in kateri so se jima pridružili. Vožnjo so nadaljevali do Vidma in Čedada, nato pa sta pot nadaljevala z avtobusom. Ko sta prispela do Kobarida, se je

prijatelj poslovil, Emil pa je nadaljeval pot in končno prispel domov na Žago. Na poti je videval Nemce in partizane. Doma ga je starejši brat nagovoril, da se skupaj z njim pridruži partizanom. Brat je imel orožje in pridružila sta se Bovški četi, ki je štela 35 partizanov. Pri slapu Boka je sedem partizanov, med katerimi je bil tudi Emil, iz zasede napadlo pet kamionov Nemcev. Emil še danes ne ve, po kakšnem čudežu je preživel, skrit pod borovimi koreninami.

Bovška četa se je

nato v Bovcu na Soči pridružila bataljonu, ki je šel na pomoč 9. korpusu pri Gorici. Emil je bil v štabu in osvobodili so Tržič pri Trstu. Ko je bil štab na Krasu, je iz njega odšlo okrog 2500 partizanov, ki so skupaj z Američani in Angleži branili osvobojeno ozemlje Trst – Istro. Američani so upali, da bo ozemlje njihovo, zato so priredili parado, na kateri sta sodelovala ameriški predsednik Eisenhower in angleški general. Slovenski partizani se niso vdali in Emil je ostal na Krasu do leta 1947, ko je bil demobiliziran.

Med vojno je bilo več vasi okrog Bovca porušenih in požganih, zato so Američani domačinom pomagali pri obnovi. To je počel tudi Emil, dokler ni odšel v brigado, ki je gradila progo Šabac – Sarajevo. Po vrnitvi domov je pomagal domačinom pri obnovi električne napeljave. V brigadi so mu obljubili, da bo odšel v Maribor v podjetje TAM, kjer naj bi se izučil za električarja, vendar je takrat, ko bi moral oditi v Maribor, z notranje uprave v Ljubljani prejel pismo z ukazom, naj se oglasi najprej v

nadaljevanje s prejšnje strani

Tolminu. Tam je moral napisati svoj življenjepis, ki so ga poslali v Ljubljano. Nato je odšel v Gornjo Radgono, od tam pa v Apače na policijsko postajo, kjer je komandirju policije povedal, da ne želi biti policist in da bi rad odšel na šolanje v Maribor. Po komandirjevem nasvetu, naj ostane, ker bo preskrbljen, v nasprotnem primeru pa nikjer ne bo dobil službe, je Emil ostal. Selil se je po različnih krajih in policijskih postajah, kasneje pa v Begunjah dokončal policijsko šolo. Služboval je v Škofji Loki na gradu kot paznik pri zapornikih in v Kranju pri prometni policiji, zadnja leta pred upokojitvijo pa je delal v pisarni policijske postaje v Škofji Loki. Ker se je čutil še dovolj močnega, ni želel ostati doma in kar sedem let delal kot hišnik v samskem domu v Frankovem naselju.

V društvo upokojencev se je včlanil že leta 1983, več let pa je bil tudi predsednik Balinarskega kluba Trata, ter ribič in član nadzornega odbora Ribiške družine Škofja Loka. Je tudi član ZB Škofja Loka. Leta 1958 se je poročil z Lojzko Vavpič, leta 1960 pa se jima je rodil sin Dino. V Frankovem naselju sta si zgradila hišo, kjer živita skupaj s sinovo družino. Kadar ju obiščem, se me vedno zelo razveselita, saj se Emil rad pogovarja. Naše glasilo oba z ženo rada prebereta. Emilu zdravje zadnje čase ne služi več dobro, saj ne more brati in radovedno sprašuje ženo Lojzko, kaj je v glasilu novega.

Z velikim ponosom mi je povedal, da je dobil pravnuka Gabra. Vnukinji ne živita več doma, a se vedno zelo razveseli njenega obiska.

Emil, želimo vam, da še naprej ostanete tako pozitiven človek.

ZANIMIVE OSEBNOSTI

NAŠE BALINARKE - VETERANKE

Besedilo in fotografija Nevenka Mandić Orehek

Naše balinarke veteranke sem obiskala na balinišču BK Trata. Marica Jesenovec je prinesla nekaj arhivskih fotografij in zelo zanimivo je bilo videti balinarke v krilih. Če bi danes katera prišla tako oblečena, bi zagotovo prav debelo pogledali. Danes so pač drugi časi.

Ob prijateljskih srečanjih in turnirjih so organizirale srečelov in balinanje v krog ter tako zaslužile nekaj denarja za trenirke, v katerih vadijo še danes. Razliko v ceni so pokrile same.

Uspehe kar nizajo, še zlasti pa so ponosne na prehodni pokal PZDU Gorenjske, ki so

ga po petih zaporednih zmagovalnih letih našemu društvu prinesle v trajno last.

Minka Ažbe, rojena leta 1933, je začela balinati leta 1986, ko se je upokojila. Krogle za naše društvo vali že polnih 29 let.

Ko je leta 1986 začela, je balinarsko sekcijo na Šolski ulici vodil France Strel. Za njim sta vodenje ženske sekcije prevzeli sestri Lojzka Kavčič in Zofka Pagon.

Anica Košir, Minka Ažbe, Marica Jesenovec, Majda Bernard in Marica Sorčan

Ko se je društvo moralo izseliti iz tedanji prostorov, so balinarke krogle sprva valile v Benetkah na Novem svetu, zatem pa nekaj časa na Partizanski cesti. Šest let so se balinarke enkrat na teden vozile v Medvode. Od leta 2006 so se končno ustalile na balinišču na Trati, kjer imajo svoj termin ob ponedeljkih popoldan.

Minka je za naše društvo sodelovala na petih

državnih prvenstvih. Tako so v Solkanu osvojile drugo mesto, v Mirni na Dolenjskem pa so bile tretje.

Marica Jesenovec, rojena leta 1928, je naša najstarejša balinarka in balina od leta 1988. Na Šolski ulici je vedno opazovala balinarje, ko se je dopoldan sprehajala z vnukom v otroškem vozičku. Ko so se treningi premaknili na popoldanski čas, se jim je pridružila in danes še vedno vztraja. Marico poznajo tudi vsi naši pohodniki, saj z njimi hodi že vrsto let.

Majda Bernard, rojena leta 1941, je bila dolgo vodja ženske balinarske sekcije. Balina od leta 1992, leta 1998 je prevzela vodenje ženske sekcije in jo je vodila do leta 2011. Natančno je beležila vse tekme in uspehe sekcije in njeni zapiski so del arhiva pri Smiljani Oblak, ki sekcijo balinark vodi zdaj.

Anica Košir, rojena leta 1940, balina od leta 1992. Osvojila je že dva pokala in 39 kolajn. Razložila mi je, da vedno balina osem balinark, vsaka z dvema krogla, ki so večinoma stare že 40 let. Ko se je treba peljati na tekmo, je Anica običajno za volanom. Svoje soigralke je redno prevažala tudi v Medvode.

Marica Sorčan, rojena leta 1943, je najmlajša veteranica, saj balina od leta 1998. Sprva se je priključila ročnim delom in vezla križce, potem pa

jo je Lojzka Kavčič pritegnila k balinarskim krogla in vezenje je postavila v kot. Kot zelo zagnana pohodnica en ponedeljek v mesecu zaradi pohoda trening izpusti.

Balinarke so mi omenile, da včasih na poti na tekmo ob iskanju igrišča tudi malo zaidejo. Še posebej jim težave dela lokacija balinišča v Kamniku. Vendar to ni nič hudega, saj takrat praviloma zelo dobro igrajo in se tudi odlično uvrstijo.

Društvenih in prijateljskih tekem in turnirjev sploh ne štejejo več, ampak se jim zdi pomembno le, da se družijo, se dobro razumejo in si pomagajo. Znajo se tudi zabavati. Več let so se za pusta oblekle v maske in osvojile kakšno nagrado, tudi prvo.

Povedale so mi tudi nekaj anekdot. Nekoč so po zmagi v Žireh domov peljale osvojeni pokal, v katerega so Žirovci za Aničinega moža nalili vino. Anica je vozila, pokal pa je držala Marica Jesenovec in uspelo jim ga je pripeljati domov, ne da bi se polila ena sama kaplja. Janez, Aničin mož, je bil vina vesel, spili pa so ga skupaj.

Leta 2002 si je na turnirju v Mostah v Ljubljani Anica ogledovala razstavljene pokalov in govorila: »Ta bi bil za nas.« Na koncu je njihov tudi bil, saj so med 11 ekipami zmagale.

Drage veteranke, le tako naprej. Upokojski srenji ste za zgled.

ČLANE IN PODPORNIKE IMAMO TUDI IZVEN ŠKOFJE LOKE

PO RODU PRIMORKA, PO SRCU LOČANKA

»Našli smo najlepše mesto.«

Maruša Mohorič

»Preden sta šla otroka v šolo, smo si po Sloveniji ogledovali kraje, da bi našli lepo in zanimivo mesto, kjer bi bil naš dom. Ogledali smo si mnogo krajev, vendar se nam je Mestni trg v srednjeveški Škofji Loki zdel nekaj posebnega. Ko smo zapuščali mesto, sem se ozrla nazaj in še vedno vidim pogled na strehe, ki so še lepše, ko so na njih deževne kapljice, z gradom v ozadju.« Tako sta se odločila Marija Ravnik in njen pokojni mož odločila, da bodo živeli v Škofji Loki. To odločitev mi je Marija predstavila zelo doživeto.

Marija Ravnik je Primorka, rojena leta 1949 v vasi Pečine nad Idrijco, kamor se občasno vrne in obiše sestro ter grob svojih staršev. Študijska leta je preživela v Mariboru in tam srečala bodočega moža, s katerim sta si ustvarila družino v Cerknem, kjer sta bila zaposlena. Leta 1979 sta se z otrokoma preselila v Škofjo Loko in se zaposlila v Alpetourju. Po petih letih dela v interni banki je Marija sprejela nov izziv in odšla na delo v Marmor v Hotavljeh, takrat hitro rastoče in inovativno podjetje, kjer je imela tudi veliko možnosti za izobraževanje. Upokožitev je dočkala po petnajstih letih vodenja lastnega

računovodskega servisa.

S pokojnim možem sta kupila hiško na Pševem pod Joštom v Kranju, kjer naj bi živela v zrelih letih in uživala v čudoviti naravi. Žal pa je mož kmalu zbolel, saj ga je premagalo rakavo obolenje.

Čeprav naj bi bila Marija zdaj uradno Kranjčanka, je na Loko zelo navezana. Z nasmehom pove, da je njen župan Miha Ješe, seveda pa pozna tudi ime kranjskega župana. Njen dan se začne v Loki, kamor avto zavije kar sam, s kavo v družbi prijateljev, s katerimi se družijo že četrto stoletje. Nekateri so sicer že preminili in družbo zapustili, a so se pridružili

nadaljevanje s prejšnje strani

drugi. Za Marijo ni nič lepšega kot jutranja kava v najlepšem mestu v Sloveniji in v krogu zvestih prijateljev. V Loko pride tudi na tržnico. V naše društvo se je vpisala zaradi pestre ponudbe različnih

aktivnosti in sploh ni razmišljala, da bi šla v Kranj. Njena velika ljubezen so potovanja ter spoznavanje bližnje in daljne okolice. Z veseljem se je udeležila Grundtvigove delavnice v Latviji, katere

naslov je bil Eko življenje z jagodnim okusom. Tam je spoznala nove ljudi in utrjevala angleščino. Hvaležna je vodji U3 Borjani Koželj in njenim sodelavkam za delo, ki ga uspešno opravljajo v zadovoljstvo mnogih upokojencev iz Škofje Loke in njene bližnje in bolj oddaljene okolice. Zanimivo se ji je zdelo tudi izdelovanje foto knjige, pri čemer ji je pomagala Sonja Dolinar in katera je bila posebno darilo sinovoma. Rada plava, obiskuje delavnice, kjer se seznanijo z delom na vrtu in v sadovnjaku ter se uči o učinkih zdravilnih rastlin,

Foto: osebni arhiv

z veseljem pa je obiskovala tudi krožek za urjenje spomina. V letošnjem šolskem letu se je pri univerzi za tretje življenjsko obdobje vpisala v šest krožkov in resnično upa, da se bo lahko udeleževala vseh, če se le ne bodo časovno prekrivali. Pripovedovala

mi je tudi o družabnih plesih, ki jih obožuje, ter o samostojnem načrtovanju potovanj po Evropi, kamor potujeta s partnerjem Ivom Berčičem, s katerim zdaj živita na Pševu, kadar nista v Loki. Želi si zdravja, da bi se lahko sprehajala v naravi in se še mnogokrat povzpela na Jošta, od koder se vidijo tri četrtine Slovenije.

Ko imaš pred sabo tako zanimivo sogovornico, pozabiš na čas. Zelo blizu

mi je bilo njeno priznanje, da je eden od njenih hobijev lenarjenje. Pravi, da v tem uživa, saj si mora človek vzeti čas samo zase, ker mu to pripada in si po toliko letih zahtevnega dela, vzgoje otrok in skrbi za družino to zasluži.

Naše društveno glasilo rada prebira, saj marsikaj izve o svojih kolegicah in kolegih. Zanimajo jo avtobiografije različnih ljudi in ne more živeti brez dostopa do svetovnega spleta.

Marija, hvala za odkritosrčnost in naj se ti želje izpolnijo.

MARINKINA KNJIŽNICA

POLETNO DOGAJANJE V MARINKINI KNJIŽNICI

Marija Draškovič

Prireditve knjižnice pod krošnjami so se nadaljevale tudi avgusta in čeprav smo se zaradi hrupa morali sestajati v knjižnici, smo jih izpeljali uspešno.

Kot vsako leto smo tudi letos v našo družbo povabili otroke, ki se med počitnicami družijo v okviru Društva prijateljev mladine Škofja Loka. Predstavili smo jim delovanje Unicefa. Naša prostovoljka **Zlata Razpet** in njena kolegica **Ana Pšenica** sta se z otroki pogovarjali o otrokovih pravicah in o Siriji. Igrali so se igrico Spoznavamo Sirijo, pri kateri so potovali s področij, kjer je vojna, do varnega taborišča. Med potovanjem so izpolnjevali različne naloge in ugotavljali, katere pravice so otrokom kršene. Otroci so se v igro zelo vživeli in zavzeto izpolnjevali

naloge.

Teden dni kasneje smo v sodelovanju z Občino Škofja Loka v Sokolskem domu pripravili literarno srečanje s pisateljicama **Marijo Krajnik** in **Minko Marijo Likar**. Pisateljici sta prebrali dva prozna odlomka in vsaka eno pesem. Srečanje so popestrili pevci pevske skupine Mavrica in skupina Francetovi orgličarji. Ob koncu prireditve smo poklepetali ob kozarcu vina ali soka. Bilo je resnično prijetno in dogovorili smo se, da se dobimo tudi naslednje leto. Zadnja prireditve je potekala 14. septembra, ko

nas je obiskal zeliščar **Klemen Piber** in nam razložil, kako lahko zelišča ublažijo potek različnih bolezni. Povedal nam je tudi, kako deluje indijska konoplja, in poudaril, da je zelo učinkovito kombiniranje zelišč. Sledil je pogovor o boleznih in lajšanju bolečin. Ker je naš sogovornik o temi vedel zelo veliko, menim, da bi ga med nas lahko povabili tudi naslednje leto.

Oktobra smo pričeli brati knjige s seznama za bralno značko. Bralci bodo knjige Polone Škrinjar, Minke Marije Likar, Marije Krajnik in drugih avtorjev brali do konca aprila 2016, ko bomo podelili bralne značke.

Foto: Nevenka Mandič Orehek

MARINKINA KNJIŽNICA
je odprta
vsak ponedeljek od 14. 30 do 16.30 ure,
vsako sredo in petek od 11. do 13. ure.

pripravili razstavo ob 1. novembru, prazniku vseh svetih, in 2. novembru, dnevu vernih duš. Zanimalo naju je, kakšen je pomen teh praznikov in kako so ju ljudje praznovali po Sloveniji. Razstavo smo dopolnili s prikazom decembrskih praznovanj.

Foto: Nevenka Mandič Orehek

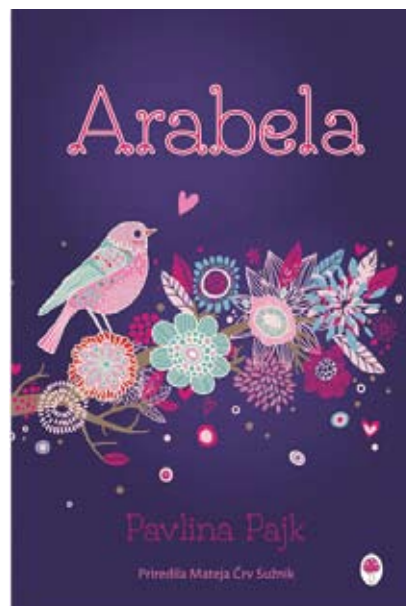
Tudi letos na mizah galerije Hodnik pripravljamo razstave knjig. Na eni so že nekaj časa razstavljeni kuharske knjige iz naše knjižnice in slovenski pregovori o hrani, na drugi pa sva z **Mari Furlan**

Želimo si, da bi nam pri pripravi teh razstav pomagali tudi bralci naše knjižnice tako, da bi nam povedali, kako so te praznike praznovali pri njih.

NASVETI ZA BRANJE

Marija Draškovič

Med ogledovanjem knjig v Modrijanovi knjigarni v Škofji Loki sem naletela na knjigo slovenske pisateljice **Pavline Pajk**, ki je živela od leta 1854 do 1901. Bila je pisateljica, ki je opisovala usode ženskih oseb. Izdala je šest romanov, osem novel in osem povesti. Bralci so jo radi brali, kritika pa jo je zavračala. Želela je

biti meščanska pisateljica. Njen roman **Slučaji usode** pripoveduje zgodbo o Malvini, močni in pogumni ženski. Malvina izhaja iz nižjih slojev in se poroči z bogatim posestnikom, ki zapravi vse njuno premoženje. Tako ostane sama z bolno hčerko in ker je plemenita

nadaljevanje s prejšnje strani

in krepostna, težko dela, da bi jo rešila. Hčerka na žalost umre, Malvina pa odide za družabnico k ovdoveli graščakinji, kjer se njena življenjska pot obrne na bolje. Malvinina pot do sreče ni lahka, je polna preizkušenj in slučajev usode. Knjiga se zelo lepo bere in nas popolnoma prevzame.

Roman Arabela se dogaja na Moravskem. Glavna junakinja Arabela je sočutna in ljubeča, čeprav živi v pokvarjenem okolju. Je brez staršev in živi pri stricu Židu, ki upravlja njeno premoženje. Njegova družina na račun Arabelinega premoženja živi precej razkošno in ko Arabela na podstrešju odkrije

sobo, v kateri je zaprta neka ženska, se zave, da je pred njo dolga pot, saj mora odkriti, kdo sploh je in koga ima rada. Življenje ji ne prizanaša, vendar ne obupa, saj dobro ve, kaj si želi.

Roman je napisan zelo tekoče, pisateljica pa je poudarila značaje oseb in se lahko kosa z deli angleških pisateljic sester Bronte ali Jane Austen. Bil bi lahko dobra osnova za film, samo najti bi se morali pogumni ljudje, ki bi ga posneli. Oba romana je ponovno izdala in posodobila založba Zala iz Lesc v zbirki Rozalinke. Upam, da bomo dočakali ponatis še kakšnega drugega dela te pisateljice. Oba romana sta uvrščena na seznam priporočenih knjig za bralno značko.

GALERIJA HODNIK

STOTICA V NAŠI GALERIJ HODNIK

Zlata Ramovš

Dočakali smo stoto razstavo v Galeriji Hodnik, ki smo jo pripravili s prav posebnim veseljem in elanom. Ne moremo verjeti, da je preteklo že skoraj šest let, odkar je z veliko vneme z delom začel naš odbor za razstave in v tem času članom in obiskovalcem na ogled ponudil toliko unikatnih izdelkov in lepih fotografij.

Idejo o imenovanju odbora je dobila prva urednica glasila Mi o sebi, Jelka Mlakar, ki je o tej svoji pobudi za glasilo zapisala naslednje: »Čeprav stavba, kjer domujemo

loški upokojenci, na zunaj ni videti prav ugledna, smo se trudili olepšati notranjost. Hodnik, v katerega vstopamo vsak dan, je bil več let neizkoriščen in brez vsebine. Kasneje so se počasi na stenah začele pojavljati slike aktivnosti naših članov. Zametek kasnejših razstav so bile fotografije članov fotografskega krožka, ki so nastajale bolj spontano kot z namenom. Zdajšnje dogajanje je del kronike naše galerije, ki jo pišemo od leta 2010. Takrat smo na uredniškem odboru glasila Mi o sebi imenovali odbor za razstave, ki ga je vodila Zlata Ramovš ob sodelovanju predsednika društva

Foto: Zlata Ramovš

Mira Duića in Nevenke Mandić. Člani odbora so bili skrbno izbrani in če smo iskreni, tudi malce prisiljeni v to vlogo. Upanje v uspeh nam je dajalo predvsem široko fotografsko znanje, organizacijske sposobnosti in nepopustljiva natančnost Zlate Ramovš, kateri smo naložili to

težko breme. Predsednika društva Mira Duića smo potrebovali za finančno zaledje, Nevenka Mandić je pa naša vsestranska prostovoljka, ki oblikuje naše glasilo in različna vabila, v knjižnici skrbi za računalniško podporo gradiva, fotografira ter po potrebi piše članke.«

Odbor je s svojim delom začel nemudoma. Med drugim so raziskali zgodovino razstav našega društva, nato pa sproti evidentiral tudi vse naslednje.

Prva doslej dokumentirana razstava v DU Škofja Loka, ki deluje že 66 let, je bila postavljena pred

desetimi leti. Podatkov o morebitnih razstavah, ki so jih v društvu postavili do tedaj, žal nismo našli. 26. maja 2005 je naša Univerza za tretje življenjsko obdobje pripravila svojo prvo fotografsko razstavo z naslovom Delo naših študijskih skupin.

Do imenovanja odbora za razstave 18. marca 2010 je bilo dokumentiranih 25 razstav. V slabih šestih letih delovanja je danes petčlanski odbor pripravil **31 fotografskih in 69 drugih razstav**. Na vseh stotih razstavah je sodelovalo **746 razstavljalcev**, od tega največ, kar 162, leta 2014. Zadnja štiri leta smo projekt Galerija Hodnik uspešno prijavljali tudi na občinske razpise, s čimer smo dobili del

sredstev za pokritje materialnih stroškov. Ob izidu decembrskega glasila pred petimi leti pa smo na idejo vodje Društva U3 Borjane Koželj naš razstavnici prostor poimenovali Galerija Hodnik. Razstavljalci ter člani odbora za razstave in mnogi drugi prostovoljci smo za pripravo razstav opravili veliko ur prostovoljnega dela, evidenco katerega vodimo od leta 2012. Tako lahko zapišem, da smo v preteklih štirih letih opravili blizu **1800 prostovoljskih ur ali kar 450 ur letno**. **Vsem razstavljalcem in prostovoljcem se zahvaljujemo, da ste nam pomagali doseči tako visoko številko.**

KNJIGA VTISOV

Besedilo in fotografija Zlata Ramovš

Pred dvema letoma smo v Galeriji Hodnik uvedli knjigo vtisov, saj smo želeli dobiti povratne informacije ter mišljenja in ideje obiskovalcev razstav. Veliko nam pomenita vzpodbudna zapisa našega župana in predsednika našega društva.

»Čestitam za izjemne razstave. Naj bodo v novi sezoni še bolj bogate in raznolike kot v preteklih letih. K sodelovanju povabite še širši krog članov.«

Miha Ješe

»Ponosen sem, da sem predsednik tako aktivnih članov, ki vsestransko uspešno in kvalitetno predstavljajo naše društvo v širšem okolju. Hvala vsem, ki lahko pripomorejo k tem uspehom!«

Miro Duič

V knjigi smo našli tudi naslednje zapise, namenjene razstavljalcem:

- Razstava dokazuje, kaj zmore generacija v t.i. zlatih letih.
- Vse čestitke in spoštovanje. Ste ustvarjalni in iz fotografij in izdelkov izžareva vaše zadovoljstvo in sreča. To je potrditev, da starejši še nismo za v koš.
- Dobra in lepa zamisel, fotografije pa so izredne, kar nam pove, da imamo upokojenci še kako izostren čut do narave in ustvarjanja. Čestitam!
- V zrelih letih lahko brez zadržkov pokažemo svoje izdelke. Samo tako pogumno naprej. Bravo!
- Je že tako, da kar se v mladosti ne more, se v pokoju zmore. Po ogledu te razstave ni potrebno dodati, da to tudi v resnici drži. Bravo!
- Čestitam! Slike so čudovite, Ne morem verjeti, kaj lahko človek še doseže tudi v kasnejših letih. Še tako naprej!

- Ponosen sem, da sem tudi član DU Škofja Loka.
- Dokler smo aktivni, smo živi, za dejavnosti pa potrebujemo le dobro voljo, kar dokazuje tudi ta razstava. Lepo predstavljeno.
- Začutiti lepoto življenja je danost, občuteno znati upodobiti je dar. Vse to je tebi, Albina, uspelo združiti in obogatila si vse nas, ki te poznamo.
- Višja vrlina, kar avtorji vidijo, polni srce.
- Skriti talent! Čestitam in še enkrat

čestitam ter upam, da bom te slike kmalu videla še na kateri drugi razstavi. Naj bo naslednje leto še tako plodno, kot je bilo 2014.

- Uspela si videti lepoto in jo ujeti. Zase in za nas.

Nekateri zapisi so namenjeni tudi organizatorjem razstav:

- Lepo, a možnosti so neizmerne.
- Čudovita otvoritev razstave in lepo zapete pesmi. Zelo uživam.
- Nič ne manjka, razen prostora.
- Čestitke za izbrane lepe posnetke. Razstava je zelo lepo oblikovana in predstavljena.
- Čestitam, saj se opazi velik napredek in zelo lepo ter dobro organizacijo.
- Zanimivo, kar tako naprej!
- Narejeno s srcem.

Hvala obiskovalcem za lepe in vzpodbudne misli.

»NAJSLABŠA JE TISTA FOTOGRAFIJA, KI JE NI.« (Matjaž Intihar)

Zlata Ramovš

Naziv STOTA RAZSTAVA je pripadel ravnokar odprti pregledni razstavi Naše aktivnosti v pretekli sezoni 2014/2015.

Zaradi vse večjega števila naših dejavnosti smo jo tudi tokrat dopolnili s projekcijo fotografij in vam pokazali, kaj vse se je v pretekli sezoni 2014/2015 dogajalo v obeh naših društvih, DU in U3 Škofja Loka. Zahvaljujemo se vsem 36 fotografom, ki ste s svojimi fotografijami razstavo omogočili, vse člane pa vabimo, da si jo ogledate do sredine februarja. Razstavo naših aktivnosti je dopolnila spremljevalna

razstava delavnice medenih okraskov. Na delavnici so udeleženske pod vodstvom Sonje Dolinar izdelale figurice Miklavža ter njegovih spremljevalcev parkljev, katere so skupaj z zanimivo dekoracijo razstavile ob odprtju razstave.

Fotografije razstave si lahko ogledate v naši foto galeriji na zadnji strani glasila.

RAZPIS ZA SODELOVANJE NA PETI TRADICIONALNI FOTOGRAFSKI RAZSTAVI Z NASLOVOM MOJ POGLED

V zadnji številki glasila smo že napovedali razpis za razstavo Moj pogled. Njena letošnja tema je **Živali v gibanju**.

Fotografij ne bomo ocenjevali, ne bomo izbirali najboljših in ne bomo jih nagrajevali. Želimo namreč potrditi misel, da lahko vsak fotograf naredi odlične fotografije, če le ima pri sebi fotoaparatus in je ob pravem času na pravem kraju. Vabimo naše člane, da nam pošljete fotografije, ki ustrezajo razpisnim pogojem za razstavo, pridružite pa se jim lahko tudi fotografi, ki niste člani našega društva upokojencev.

Pogoji razpisa

- Razpis je namenjen vsem fotografom, v primeru prevelikega števila prijav pa bodo imeli prednost člani našega društva.
- Sprejeli bomo izdelke **prvih 15 fotografov**, ki se boste prijavili in nam poslali digitalne **fotografije, ki bodo ustrezale pogojem razpisa**.
- Tema razpisa je **Živali v gibanju**. Digitalne fotografije pošljite na spletni naslov **zramovs@gmail.com** od **21. decembra 2015 do 10. januarja 2016**. Fotografije z drugačno tematiko in fotografije, ki jih bomo prejeli po preteku roka, bomo izločili.
- Vsak udeleženec naj pošlje najmanj 4 in največ 10 barvnih ali črno-belih fotografij v JPEG formatu in v velikosti od 1 MB do največ 2 MB (1000 K do 2000 K). Fotografije morajo biti označene z zaporedno številko, napisani pa naj bodo tudi ime in priimek avtorja ter naslov fotografije.
- Vsi, ki se boste prijavili v roku, boste obveščeni o izbiri kandidatov.
- Izbrane kandidate bomo obvestili, katere njihove štiri fotografije smo izbrali, in jim sporočili datum, do katerega naj **fotografije, izdelane v formatu 20x15 cm**, dostavijo v Društvo upokojencev Škofja Loka na Partizanski cesti 1. Za nečlane naj dodam še, da so prostori DU v nekdanji vojašnici, v pritlični zgradbi ob poslopju sodišča.
- Izdelane fotografije bomo sprejemali v Marinkini knjižnici v času uradnih ur knjižnice ob **ponedeljkih od 14.30 do 16.30 ure ter sredah in petkih od 11. do 13. ure**.
- Vse primerne digitalne fotografije izbranih razstavljalcev bomo ob odprtju razstave predstavili s projekcijo.
- Razstavo bomo predvidoma odprli februarja. Fotografije bodo ostale last razstavljalcev, katerim jih bomo vrnili ob koncu razstave. Za dodatne informacije lahko pokličete **na telefonsko številko 031 971 327**.

Veselim se vaših zanimivih fotografij.

NOVE MOČI, NOVE ZAMISLI

Borjana Koželj

Na naši univerzi je vedno več dela. Kar nekaj se nas redno sestaja in si delo razdelimo, a kljub temu nam ga vedno nekaj ostaja. Zato smo se odločile poiskati pomoč in razpis vsem našim članom poslale kar po elektronski pošti. Odziv je bil kar dober in dobili smo dve novi sodelavki, ki se nam bosta predstavili v tem prispevku.

Dragica Kerec in Sabina Košir sta se lotili dela za računalnikom, ki ga odlično obvladata.

Dragica Kerec je povedala naslednje: »Ko sem se prijavila, nisem vedela, za kakšno pomoč gre. Z veseljem pomagam, če le lahko in je moje delo v pomoč in korist drugim. Poleg tega sem želela zapolniti nekaj prostega časa, preden mi ga kot upokojenki zmanjka. Vesela sem, da sem se odločila sodelovati.

Rada se družim in spoznavam nove ljudi. Veliko časa preživim na vrtu ter v naravi, predvsem v hribih, saj sem že dvajset let članica kluba Lubnikarjev. Sem tudi krvodajalka in kri sem darovala že sedemindvajsetkrat.«

Sabina Košir: »Pred dvema letoma sem izpolnila pogoje za upokožitev in veselila sem se skupnih doživetij z možem, ki se je upokojil le nekaj mesecev prej. Končno sem si aktivnosti lahko prilagodila po svojih željah. Ostalo mi je več časa za hobije, katere sem morala zaradi službe, družine in drugih obveznosti postaviti na stranski tir. Z možem sva si zastavila skupne cilje, saj nisva bila več omejena le na proste vikende in skopo odmerjen dopust. Seveda sva imela tudi določene obveznosti, ki jih v hiši nikoli ne zmanjka, bila pa sva zaposlena tudi z varstvom najinih dveh vnukov.

Po upokožitvi sva se oba včlanila v Društvo upokožencev Škofja Loka, vendar pa prvo leto nisva mogla izkoristiti aktivnosti, ki jih društvo ponuja. V začetku letošnjega junija pa me je mož opozoril na elektronsko pošto Društva U3, s katero so iskali nove člane za prostovoljno delo v pisarni. Najprej nad idejo, da bi si naložila dodatne obveznosti, nisem bila preveč navdušena. Kljub

Sabina Košir in Dragica Kerec

Foto: Nevenka Mandič Orehek

temu mi je mož dejal, da mi nekaj ur na teden ne bo vzelo preveč časa. Naposled sem se odločila, da sprejem izziv in na razpis sem se prijavila. Kmalu sem dobila vabilo na razgovor, pred katerim sem imela kar nekaj treme, saj nisem vedela, kaj naj pričakujem. Vendar pa sem bila

takoj ob vstopu v društvo U3 prijetno presenečena in nelagodja je bilo v hipu konec. Ugotovila sem, da so dekleta, prav tako prostovoljke, polne idej, energije in dobre volje. Glede na to, da sem delala v finančah, mi je Vlasta Mekiš predlagala, da bi bila dobrodošla pomoč na tem področju. Po končanem dopustu sem se začela vsak četrtek spoznavati z aktivnostmi v društvu. V drugi polovici septembra pa sem že sodelovala pri vpisu v razpisane študijske programe in tečaje za šolsko leto 2015/16. Po treh mesecih sem navdušena, da sem dobila priložnost delati kot prostovoljka v društvu U3. Iskrena hvala Borjani, Vlasti, Nevenki, Eli in Brigiti, da so me sprejele v svoj krog. Vsem želim čim več uspešnih projektov, energije in dobre volje pri nadaljnjem delu.«

Društvo U3
Univerza za tretje življenjsko obdobje
 Uradne ure četrtek od 10. do 12. ure.
 E-pošta loka3univerza@gmail.com
<http://3univerza-loka.splet.arnes.si>
 Telefon v času uradnih ur 031 675 111

PO RADIU SO PAVEDALI

Borjana Koželj

O programu Društva U3 bomo obveščali tudi na Radiu Sora

Tako kot lansko študijsko leto smo tudi letos razpisali veliko število zanimivih področij izobraževanja. Z veseljem smo pričakovali velik vpis, kar se je tudi zgodilo, vendar smo žal ugotovili, da nekateri krožki ne morejo začeti z delom, ker manjkata eden ali dva udeleženca. Ko smo razmišljali o razlogu za to, smo sklepali, da vabilo za vpis morda ni prišlo do vseh, ki bi jih izobraževanje zanimalo. Zato smo se odločili, da vključimo tudi medije. Tako smo program predstavili v Gorenjskem

glasu in na kratko tudi na Radiu Sora, kjer smo naleteli na veliko razumevanje in se dogovorili za redno vključevanje v program. Poiskali smo tudi partnerja, naše sosede študente. Z Zavodom O veliko sodelujemo, saj so naši interesi pogosto enaki, zlasti na področju finančnih sredstev, katerih vedno manjka tako nam kot tudi njim. Radijske termine si bomo bratsko razdelili in tako še poudarili medgeneracijsko sodelovanje.

PROSTOVOLJNO DELO

Borjana Koželj

Prostovoljno delo človeku omogoča, da pridobljeno znanje in bogate življenjske izkušnje dopolni ter ponudi v dobro drugih in skupno javno korist.

Tako kot v večini nevladnih organizacij tudi v našem društvu delo, tako organizacijsko kot vsebinsko, temelji na prostovoljstvu. Več kot 50 prostovoljcev skrbi, da delo poteka brez težav.

V društvu obujamo sodelovanje z Loškimi muzejem. Nekateri naši člani so v muzeju preživeli veliko prijetnih ur, saj so kot prostovoljni kulturni mediatorji več let uspešno delali ne le kot varuhi zbirk, temveč so bili tudi na razpolago obiskovalcem za pogovor in razlago. Poleg tega so prevajali besedila v angleški jezik, kot na primer knjigo Matjaža Bertoncija O škofu, mostu in starem gradu: tri loške pripovedke o starih časih v sliki, ki jo je Loški muzej izdal leta 2010. Ta strip želi mladim bralcem približati košček bogate kulturne dediščine Škofje Loke in okolice. Tudi letos bodo nekateri prevajali tekste v angleški jezik. Tovrstno prostovoljno delo bomo obudili in muzeju ponudili

pomoč pri urejanju obsežne in bogate knjižnice, saj imamo znanje, izkušnje in veselje do dela z ljudmi v muzeju.

Foto: Brigita Lužar

Pomnike NOB smo iskali po celi upravni enoti.

Ponosni smo na še eno področje prostovoljstva, delo članov skupine Foto špancier. Vse leto so pridno fotografirali obeležja v spomin na drugo svetovno vojno, v zameno pa smo pri U3 dobili v brezplačno uporabo učilnice v domu Združenja zveze borcev za vrednote NOB Škofja Loka.

Za konec moramo pohvaliti tudi vse prostovoljno delo animatorjev, ki skrbijo za nemoteno delo študijskih krožkov, kot tudi nekatere mentorje, ki kot prostovoljci vodijo nekatere krožke in delavnice.

EKSKURZIJA DRUŠTVA U3

Na pomladni dan 21. aprila 2016 se bomo podali na izlet po sončni strani Koroške. Rdeča nit ekskurzije bo Prežihov Voranc, na naši poti po Koroškem in Štajerskem pa bomo odkrivali še mnogo neznanih koticov.

ČAJ OB PETIH Z ZAVODOM TRI

Besedilo in fotografija Zlata Ramovš

27. oktobra 2015 smo pričeli s ciklom prireditev Čaj ob petih, posvečenih ozaveščanju o enakopravnosti žensk v javnem življenju.

V pogovoru, ki ga je vodila Borjana Koželj, sta sodelovali Mojca Selak in Urška Križnar iz škofjeloškega Zavoda Tri. Članice zavoda so junija izvedle svoj odmevni projekt Aleja znamenitih Ločank, ki je tudi v širši javnosti naletel na zelo pozitiven odziv. Na srečanju so nam projekt tudi predstavile, poleg njega pa so spregovorile še o nekaterih svojih drugih dejavnostih in projektih, kot so pletilska zadruga Breja preja, Grozd nevladnih organizacij Gorenjske, oživitve skritih prostorov Škofje Loke s pomočjo projekta Jane's Walk, izobraževanje za mlade podjetnike v podjetniškem inkubatorju

Urška Križnar in Mojca Selak iz Zavoda tri

Foto: Zlata Ramovš

Lokomotiva, coworking ali sodelovni center ter Inkubator, namenjen prenašanju znanj med generacijami.

O aleji in nekaterih drugih projektih ter uspehih in težavah, s katerimi se srečujejo v Zavodu Tri kot gorenjskem stičišču, ki nevladnim organizacijam na Loškem in Gorenjskem nudi podporo, je stekel zanimiv pogovor, v katerega so se aktivno vključevale tudi udeleženske čaja. Med pogovorom in izmenjavo zamisli so na dan prišli tudi predlogi in ideje za naslednje možne projekte, ki bi se dotaknili doslej še neurejenih težav in potreb ljudi v Škofji Loki. Srečanje je bilo zanimivo.

POGOVORI NA ČAJU OB PETIH

Jelka Mlakar

V torek, 17. novembra 2015, je bila naša gostja Vladka Jan, profesorica slovenščine, do upokojitve, razen šestletne prekinitve, zaposlena na Gimnaziji Škofja Loka. Dvanajst let je kot ravnateljica šolo tudi vodila.

Srečanje z njo je privabilo nekdanje dijakinje in mame njenih učencev ter župana mag. Miha Ješeta, ki je v uvodu njeno pedagoško delo opisal z lepimi spomini. Povedal je, da

Vladka Jan med pogovorom z Jelko Mlakar

Foto: Zlata Ramovš

je bila stroga, vendar razumevajoča in pravzaprav materinska profesorica. Svojo nekdanjo kolegico

Izvedeli smo, da je hči Čeha, violončelista Čende Šedlbauerja, in Slovenke, učiteljice Vide. Rodila se

je pozdravil tudi Marjan Luževič, ki je prijaznemu večeru dodal še piko na i, saj je povedal, da mu je bila za vzor, ko je po njeni upokojitvi postal ravnatelj Gimnazije Škofja Loka. Vladka Jan je znana škofjeloška osebnost.

nadaljevanje s prejšnje strani

je v Mariboru in njene češke korenine so bile povod za njeni diplomski nalogi o kulturnih stikih Čehov s Slovenci in njeno prevajalsko delo.

Po študiju slovenskega jezika s književnostjo in svetovne književnosti z literarno teorijo je svojo poklicno pot začela leta 1960 v Dijaškem domu v Škofji Loki. Poučevala je na loški osnovni šoli in gimnaziji ter tudi na Delavski univerzi. Škofji Loki je ostala zvesta 35 let, danes pa živi v Žireh.

Od leta 1973 do 1979 je bila sekretarka Konference za družbeno aktivnost žensk Slovenije. Takrat

so bili sprejeti resolucija o načrtovanju družine, spremembe zakona o delovnih razmerjih, ukrepi po problemskih konferencah o položaju kmetov in položaju delavk ter zdravstvenem varstvu žensk in otrok v Sloveniji ter zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. Prav na tem srečanju se je oglasila ena od mater, ki so v takrat prvič dobile osemmesečni porodniški dopust. Lep in izjemno pristrčen večer smo zaključili s pogovorom o Vladkinih in Radovih štirih otrocih ter o njihovih treh vnukih in šestih vnukinjah.

ŠE NEKAJ PROSTIH MEST V POSAMEZNIH KROŽKIH

Vlasta Mekiš

Veseli nas, da se je na našo univerzo vpisalo 47 novih članov, saj to pomeni, da je naš program pester in zanimiv. Še vedno pa imamo nekaj prostih mest pri naslednjih krožkih:

1. Jezikovni krožki:
 - francoski jezik, začetni in obnovitveni;
 - ruski jezik, začetni, nadaljevalni in obnovitveni;
 - angleški jezik, začetni;
 - španski jezik, začetni.
2. Krožki s področja umetnosti:
 - likovni krožek z Matejem, začetni in nadaljevalni;
 - pevski krožek za vse;
 - pripovedovanje in zbiranje ljudskih zgodb.
3. Ostali krožki:
 - računalniški krožek, začetni in nadaljevalni;
 - rodoslovje z računalnikom, začetni in nadaljevalni.

Nekateri od teh krožkov že potekajo, drugi pa se bodo pričeli kmalu. Kljub temu je še vedno čas, da se vpišete. Po novem letu vas vabimo v krožke sadjarstva, vrtnarstva, cvetličarstva in zeliščarstva, vsekakor pa bomo začeli s krožki urjenja spomina, kaligrafije in umetnostne zgodovine. V sodelovanju z Loškimi muzejem pripravljamo brezplačni krožek z naslovom **Skriti kotički Škofje Loke**, v katerega vabimo vse ljubitelje našega lepega mesta.

Če vas katera od ponujenih dejavnosti zanima, pridite na klepet ob ponedeljkih od 14.30 do 16.30 in četrtek od 10. do 12. ure.

Udeleženke krožka oblikovanja gline svoje skodelice predstavljajo v koledarju za leto 2016.

Študenti ruščine z mentorico Irino Guščino v Sankt Peterburgu septembra letos

Foto: Marina Bogdanova

TRGATEV NA BIZELJSKEM

Besedilo in fotografija Nadja Podgoršek

Letos smo se člani našega društva upokojencev že četrto leto udeležili trgatve pri vinarju Ivanu Rajteriču v Orešju na Bizeljskem.

Prvič smo na trgatve na Bizeljsko odšli skupaj z upokojenci DU Kranj in njihovem prijaznemu vabilu smo se odzvali tudi letos, saj naših članov ni bilo dovolj za poln avtobus. Kot na vseh naših izletih je bilo razpoloženje na avtobusu tudi tokrat prav prijetno, še posebej potem, ko sta Cveta in Milica poskrbeli za t.i. prvo jutranje umivanje zob. Ustavili smo se tudi za kavo, da so se prebudili še tisti malce bolj zaspani.

Tistim, ki smo na trgatve odhajali prvič, je naša neprekosljiva organizatorica, tajnica in duša društva Cveta Škopelja na kratko pojasnila, kaj se bo dogajalo in kako.

Ko smo prispeli v vinograd, je bilo že vse pripravljeno za obiranje grozdja, s seboj pa smo prinesli rokavice in škarje. Razdelili smo se po prvem vinogradu in začeli gajbice polniti z grozdem kot za stavo.

Bili smo resnično pridni in čeprav je sonce kar močno pripekalo, je bilo razpoloženje prav prijetno. Ob 13. uri so nam gostitelji pripeljali malico. Posedli smo, kjer je bil prostor, ter zagrizli v okusno domače svinjsko meso, kuhane domače klobase in ostale dobrote. Naš apetit je še dodatno spodbudil vonj po kruhu iz krušne peči. Vse skupaj smo zalili z rujnim vincem in se po obilni malici spet lotili dela. Vinogradi so bili na različnih lokacijah in tako smo za dobro prebavo tudi prehodili nekaj kilometrov.

Trgači na Bizeljskem

Obrali smo 11 ton grozdja in gospod Rajterič, lastnik vinogradov, je bil zelo navdušen nad urnimi in pridnimi Gorenjci. Zagotovo dobro ve, zakaj nas je povabil že četrto leto.

Ko smo zaključili s trganjem, smo posedli po klopeh pred zidanico, kjer so nam gostitelji postregli s slastnim odojkom, kislim krompirjem in zeljnato solato. Žejo smo gasili s pristnim domačim bizeljskim rdečim vinom, manjkalo pa seveda ni niti navadne in mineralne vode. Na koncu je gospodar kot nagrado za dobro opravljeno delo vsakemu podaril deset litrov bizeljskega rdečega vina. Poleg rdečega vina v vinogradu gojijo še modro frankinjo in rumeni muškato ter nekaj zelenega silvanca. Dan je minil presenetljivo hitro, saj smo združili prijetno s koristnim. Spletli smo prijateljske stike s kranjskimi upokojenci in lahko se zgodi, da se bomo prihodnje leto spet skupaj odpravili na kakšno podobno delovno akcijo.

KONCERT ORKESTRA THE RED ARMY CHOIR, ORCHESTRA AND BALLET

Ela Dolinar

25. septembra 2015 smo se odpravili v ljubljansko dvorano Stožice, kjer smo si prvič v zgodovini Slovenije lahko ogledali nastop slovitega orkestra ruske armade. Imeli smo kaj videti in slišati. Ta veličastni dogodek z več kot 150 pevci, glasbeniki

in plesalci je bil obarvan tudi v domače barve, saj so kot gostje nastopili Tržaški partizanski pevski zbor Pinko Tomažič, Oto Pestner in Lado Leskovar. Zbor Rdeče armade svoj repertoar črpa iz ruskih narodnih in domoljubnih pesmi ter klasične glasbe,

nadaljevanje s prejšnje strani

pa tudi rocka in popa. Najbolj so se nas dotaknile solistične točke prekrasnih, mogočnih glasov ruskih solistov, dih jemajoči plesalci ruskih plesov v barvitih kostumih in artisti s svojimi vragolijami. Z veseljem smo prisluhnili zboru Pinko Tomažič in se mu pridružili pri petju. Vzdušje v polni dvorani je bilo fantastično in po triurnem uživanju v bogatem večeru smo se še sprehodili do avtobusa.

Doživeli smo lep večer in nekaj spektakularno podobnega se bo zgodilo v Cankarjevem domu konec decembra 2015. Ogleдали si bomo namreč pravo kitajsko opero z naslovom Opičji kralj, za katero so značilni razkošni kostumi,

Foto: Zlata Ramovš

akrobatika in maske.

Pridružite se nam na ogledih kulturnih prireditev in preživite lep večer, ki se vam bo za vedno vtisnil v dušo in srce.

POTEPANJE PO SICILIJ

Besedilo in fotografija Martin Bizjak

V začetku oktobra smo se v organizaciji našega društva in turistične agencije Loka Turist odpravili na petdnevno potepanje po italijanskem otoku Siciliji.

Kot ponavadi je potovanje skrbno zasnovala Cveta Škopelja. Tako smo se prvi dan z avtobusom peljali do Neaplja, od tam pa ponoči s trajektom v Palermo. Naš vodnik Izak nam je na poti po italijanskem škornju slikovito in izčrpno razlagal o vsem, kar smo videli iz avtobusa. V Palermu smo zapustili ladijske kabine in se vkrcali na avtobus, ki nas je odpeljal do najbližje restavracije na italijanski zajtrk, torej rogljiček in kavo. Nato smo se povzpeli do znamenite cerkve Monreale s čudovitimi zlatimi bizantinskimi mozaiki, katero smo si tudi ogledali. S hriba, na katerem cerkev stoji, je lep razgled na Palermo, kjer smo se sprehodili do Normanske palače in po dolgih ozkih ulicah do Fontane Pretoria. V mestu smo lahko povsod videli njegovo znamenito preteklost in veličastno arhitekturo, kakršna je tista v mogočni stolni cerkvi. Iz Palerma nas je avtocesta vodila ob razčlenjeni strmi severni obali Sicilije. Cesta redko sledi naravni konfiguraciji terena, saj večinoma poteka skozi predore in čez viadukte. V Taormino, ki leži v skalnem bregu nad morjem, nas je voznik avtobusa večje pripeljal po umetelno speljanih serpentinah in nadvozih. Živahno staro mestece je bilo kljub jesenskem času še vedno polno turistov. Naslednje jutro se nam je na poti že od daleč prikazovala Etna s svojim kadečim se vrhom.

Loški upokojenci pred stolnico v Palermu

Avtobus se je vzpenjal po cesti čez tokove strjene lave in na enem mestu se še vedno vidi hiša, na pol zasuta od zadnjega vulkanskega izbruha. Namenjeni smo bili na ogled Silvestrovih kraterjev na višini okrog 2000 m, medtem ko je vrh Etna še vsaj 1000 m višje. Z

vulkana smo se napotili še na ogled Arhimedovega mesta Sirakuze, kjer se iz zidov baročne cerkve kažejo stebri nekdanjega starogrškega templja in v Aretuzinem vodnjaku tik ob morju izvira sladka voda. Največji znamenitosti pa sta antično grško gledališče in kamnolom z votlino po imenu Dionizijevo uho v starem Neapolisu.

Zadnje jutro na Siciliji smo se odpeljali do trajekta, ki nas je prepeljal čez Mesinsko ožino nazaj na celino. Čez čudovito amalfijsko riviero smo prispeli v Pompeje, ki jih je leta 79 zasul vulkan Vezuv. Sprehodili smo se po ostankih mesta in se skušali uživati v življenje tistega časa. Od tu nas je, polne vtisov, pot vodila le še domov.

IZLET PROSTOVOLJCEV

Zlata Razpet

»Prostovoljec ne daje zato, da bi dobil. Dobi to, kar daje. Pridobiva izkustva sodelovanja, odpovedovanja in veselja ob zadovoljstvu drugega človeka. Raste v spoznanju in si širi obzorja.« (NN)

Citati neznanih avtorjev o delu prostovoljcev povedo veliko. V našem društvu je prostovoljk in prostovoljcev kar precej in mnogi vztrajajo že deset let in več. Za svoje delo, katerega opravijo več tisoč ur letno, so vsako leto nagrajeni z izletom, ki jim pomeni prijetno druženje in medsebojno spoznavanje.

Tako se nas je v torek, 10. novembra 2015, na avtobusni postaji v Škofji Loki zbralo 39. Predsednik Miro Duić in Maruša Mohorič sta nas najprej pozdravila in se nam zahvalila za delo, ki ga opravljamo kot prostovoljci na različnih področjih društva, ter nam zaželela prijeten dan pri druženju in spoznavanju Primorske. Najprej smo se zapeljali do Vrhnike in se ustavili pri Močilniku, kjer smo si ogledali izvir naše znane reke ponikalnice Ljubljanice, reke sedmih imen. Sprehodili smo se ob izviru in toku Ljubljanice, uživali v klepetu in prelepi naravi, čeprav se je sonce še skrivalo za oblaki, ter preizkušali sladke dobrote, ki so jih spekle naše prostovoljke, za kar smo jim bili zelo hvaležni. Pot smo nadaljevali do Logatca ter se po avtocesti zapeljali do Divače in še malo naprej do vhoda v Divaško jamo, kjer nas je pozdravil predstavnik lokalnega jamarskega društva Kristjan Rešaver. Po številnih stopnicah smo se spustili v 76 metrov globoko jamo in do skoraj kilometer dolge poti podzemeljskega kraljestva. Občudovali smo prelepe dvorane, kapnike, zavese, sveče in kristale, videli pa smo tudi kralja Sama in Matjaža ter izvedeli

Foto: Zlata Ramovš

Prostovoljke in prostovoljci DU Škofja Loka pred vhodom v Divaško jamo

marsikaj o odkrivanju jame. Po prihodu iz jame nas je pozdravilo sonce, ki je ozaljšalo naravo, da smo lahko občudovali pestre nasade ruja.

Pot smo nadaljevali na Grahovo Brdo, kjer smo se skozi kraški gozd po ozki cesti zapeljali do osmice Mahnič. Tam so nam postregli s kraškimi suhimi mesnimi dobrotami in teranom, za posladek pa smo poskusili orehove štruklje. Nekateri so se nato podali raziskovat okolico, drugi pa smo ostali v gostišču ter ob dobri hrani in pijači obujali spomine. Tem za pogovor nam ni zmanjkalo. Prijetno utrujeni in zadovoljni smo se proti večeru odpravili domov. Na avtobusu smo poslušali prijetne zvoke orglic, manjkalo ni dobrih šal, Rafko Kavčič pa se je v imenu prisotnih vodstvu društva zahvalil za čudovit in poučen izlet. Vsi smo se strinjali, da je biti prostovoljec čudovito, zato bomo delali še naprej in želimo si, da se naslednje leto zopet srečamo.

Ponovno vas vabimo, da tudi vi postanete prostovoljci in se nam pridružite.

KJE SO BILI NAŠI ČLANI

SREČANJE STAREJŠIH ČLANOV KORK KAMNITNIK

Ivica Kožuh

Člani odbora Krajevne organizacije Rdečega križa (KORK) Kamnitnik vsako jesen pripravimo srečanje za vse člane, starejše od 75 let. Namen srečanja je druženje in pogovor s sokrajani ter podajanje informacij o dejavnosti naše organizacije. Seveda ne smeta manjkati zdravstveno predavanje in krajši kulturni program. Vse starejše člane, ki se srečanja zaradi slabega zdravja ne morejo udeležiti ali živijo v domovih, pa obiščemo in skromno obdarimo.

Letošnje srečanje je potekalo 6. novembra 2015 v večnamenskem prostoru Osnovne šole Škofja Loka-Mesto. Prisotne smo pozdravili predsednica KORK Kamnitnik Ivica Kožuh, podpredsednik Območnega združenja Rudi Zadnik in predsednik Društva upokojencev Miro Duić. KORK Kamnitnik in društvo upokojencev zelo dobro sodelujeta, saj vsako drugo sredo v mesecu v prostorih DU potekajo meritve krvnega tlaka ter holesterola in sladkorja v krvi. Nekateri člani KORK kot prostovoljci delajo tudi v DU.

Kot predsednica sem člane seznanila z aktivnostmi KORK v tekočem letu, dr. Tone Košir pa je na preprost in razumljiv način pojasnil težave starejših z inkontinenco in svetoval, kako jih reševati. Predavanja dr. Koširja

Foto: Rudi Zadnik

Za odlično vzdušje in smeh je poskrbela gledališka skupina Nadje Strajnar z igrico *Skozi tunel do Zminca, ki nas je nasmejala skoraj do solz*.

so izredno cenjena in vedno zaželeni.

Sledila je pogostitev in prijateljski klepet ob zvokih harmonike. Urice prijetnega druženja so minile veliko prehitro, člani pa so prireditve pohvalili in domov odhajali dobre volje.

NA MARTINOVANJU IMELI SMO SE FAJN

Marinka Berčič

Spodobi se, da se tudi upokoženke in upokojenci zahvalimo naravi za bogate darove. Letos nas je obdarila z zelo sončno jesenjo, ki nam daje dodatnih moči in energije za zimsko obdobje.

Društvo upokojencev Škofja Loka vsako leto organizira izlet za praznovanje sv. Martina, ko se mošt spremeni v vino. Lani smo odšli v Makole pri Poljčanah in se imeli prav prijetno, zato smo se tja namenili tudi letos.

Dolina sv. Janeza Krstnika je drugače bolj spokojna, medtem ko za martinovo vse vinske gorice oživijo v pesmi in mavričnih barvah. Letos smo lahko izbirali med ogledom Žičke kartuzije ali najstarejše slovenske gostilne, imenovane gastuž, ki je bila zgrajena leta 1467 pred vhodom v prvo kartuzijo na Slovenskem. Ta gastuž je tudi tretji najstarejši v Evropi in sedmi na svetu. Sprva je bil namenjen sprejemu popotnikov in tujcev, ki so se podali skozi dolino in tam našli zavetje. V spodnjih prostorih

Foto: Zlata Ramovš

Ogled Žičke kartuzije

so menihi prodajali kartuzijansko vino, tam pa so bili tudi hlevi za živino. V prvem nadstropju so bila prenočišča. Tujci v samostan niso smeli, ker je bil francoski kartuzijanski red zaprtega tipa. Prvotni lastniki gastuža so bili žički kartuzijani, vse do razpustitve samostana leta 1782. Letos je gastuž dobil znak gostilne in skupaj z Žičko kartuzijo postal **spomenik državnega pomena**.

Menihi iz Velike kartuzije iz Francije so se v Dolino sv. Janeza Krstnika naselili v 12. stoletju. Tam so našli nedotaknjen košček sveta, kjer so lahko živeli v skladu z redovnimi pravili.

Po vzoru francoskih kartuzij so zgradili zgornji in spodnji samostan, ki sta bila med seboj ločena.

V zgornjem samostanu, Žički kartuziji, so se menihi posvečali umskemu delu.

V spodnjem samostanu, Špitaliču, so živeli bratje konverzi, ki so opravljali predvsem ročna opravila, potrebna za obstoj in

delovanje samostana. Hospital, od koder tudi izhaja ime Špitalič, je bil namenjen negi bolnikov in oskrbi gostov.

Samostan se je sčasoma spremenil v evropski kulturni in politični epicenter na naših tleh.

Generalni prior Štefan Macone je od tu združeval tedanjo politično in cerkveno razdeljeno Evropo.

V 14. stoletju se je samostan ponašal s knjižnico z

več kot 2000 knjigami. Tukaj so skoraj štiri stoletja nastajali znameniti srednjeveški rokopisi iz Žičke kartuzije.

V Žičko kartuzijo se danes počasi vrača življenje. V samostanski kleti v miru in tišini **zorijo penine** konjiškega podjetja Zlati grič, pod oboki mojster **lončarjenja** prikazuje svojo obrt, ponudbo pa popestrijo zeliščni vrtovi in prodajalna zeliščnih

pripravkov ter razstave slikarjev in samostanski muzej.

V gastužu smo se odžejali in v lekarni nakupili zdravilne zvarke, nato pa nadaljevali pot do turistične kmetije Ačko, kjer so nam postregli z okusno hrano in domačo pijačo, ob zvokih Duo Santa pa smo se lahko tudi zavrteli. Poleg tega nas je gospodar povabil v vinsko klet na degustacijo vin.

Naši organizatorji niso

pozabili niti na krst vina in izvedli smo ga kar v lastni režiji. Zasluge gredo Jožetu Ramovšu in Vinku Hafnerju, saj sta oba, predvsem Jože, celo popoldne zavzeto skrbela za prijetno vzdušje in zabavo celotne družbe.

Naj bo naše življenje pesem radosti in hvaležnosti za vse darove. Sodelujmo po svojih močeh, da nam bo vsem lepo in bo življenje teklo kot urca.

Vinko Hafner in Jože Ramovš med krstom vina

Foto: Zlata Ramovš

ŠPORTNI MOZAIK

OPRAVIČILO

V septembrski številki glasila Mi o sebi smo na strani 35 pomotoma objavili fotografijo občinskih nagrajencev za šport v sezoni 2013/2014. Za neljubo napako se vsem nagrajencem iskreno opravičujemo in objavljamo pravo fotografijo nagrajencev za sezono 2014/2015.

Uredništvo

Foto: Domen Kosmač

SEZONA BALINANJA GRE H KONCU

Smiljana Oblak

Tako kot vsako leto smo članice balinarske sekcije avgusta pripravile društveno prvenstvo posameznic.

V času naših dveh terminih treningov smo v ponedeljek, 17. avgusta 2015, in v torek, 18. avgusta 2015, v nekaj urah odigrale medsebojna srečanja, sodil pa je naš mentor **Ivan Breznik**. Sodelovalo je enajst članic, tekmovanje pa jih je dokončalo deset, saj je morala Vera Hartman zaradi trdovratne poškodbe, ki jo pesti že dalj časa, odnehati.

Zmagala je **Ivanka Prezelj**, na drugo in tretje mesto pa sva se uvrstili **Anica Košir** in **moja malenkost**. Četrta je bila **Minka Ažbe**, sledile pa so **Marija Sovinc**, **Marica Jesenovec**, **Tončka Dolinar**, **Zvonka Rant**, **Vojka Mihelič** in **Slavka Stanonik**.

Še skupinska fotografija s sodnikom in mentorjem Ivanom Breznikom

Kolajne je podelil Ivan Hafner, ki se nam je pridružil na zaključku pri Delobrdarju, kjer nam je kuharica Mici skuhala ajmoht in ajdove žgance.

Medobčinsko prvenstvo ženskih dvojic bi morale odigrati na Benetkah, torej na balinišču Loka 1000, vendar nas je pregnal dež. Da bi lahko zagotovile popolno udeležbo, smo se z Juretom s Športne zveze dogovorile, da bomo tekmovanje pripravile kar med našim terminom za trening v ponedeljek,

STRELSTVO IN PRSTOMET

Ivanka Prezelj

Državno tekmovanje ZDUS v **streljanju z zračno puško** je potekalo 2. oktobra 2015 v Slovenskih Konjicah.

Moška ekipa DU Škofja Loka je zasedla 3. mesto za ekipama Slovenj Gradca in Žalca. Med 50 tekmovalci

26. septembra 2015. Tekmovalo je sedem parov, med katerimi je bilo kar pet dvojic naših upokojenk in dve precej mlajših. Naše tri ekipe so osvojile vse kolajne. V zmagovalni ekipi sta metali **Marica Sorčan** in **Marija Sovinc**, v drugo uvrščeni

Udeleženske Medobčinskega prvenstva dvojic

ekipi sta bili **Vojka Mihelič** in **Tončka Dolinar**, v tretjevrščeni pa **Anica Košir** in **Minka Ažbe**. Tradicionalne prijateljske turnirje smo za letos zaključile na balinišču Zarja v Ljubljani v organizaciji DU Moste. Bile smo zelo uspešne, saj smo med devetimi ekipami zasedle drugo mesto, izgubile smo samo za »punt« razlike v finalu. Za ekipo smo metale **Slavka Stanonik**, **Tončka Dolinar**, **Vojka Mihelič** in **moja malenkost**. Avtorica prispevka sem zmagala v posebnem tekmovanju posameznic igre v krog.

Pri moškem balinanju so naši balinarji 27. septembra 2015 na balinišču Loka 1000 tekmovali na medobčinskem tekmovanju. Tekmovalo je sedem ekip, med katerimi sta bila **Peter Zakotnik** in **Ivo Zakotnik** četrta, **Miro Kejžar** in **Sandi Simonšek** pa peta.

je Janko Demšar zasedel 7., Milenko Štimac 11., Pavle Jereb 16. in Boris Vodopivec 19. mesto. Naša ženska ekipa je zasedla 8. mesto, medtem ko so bile Franciška Demšar Mesec 5., Vojka Mihelič 27., Slavka Stanonik pa 28.

Državna liga v **prstometu** poteka od leta 2009. V

moški konkurenci je zanimanje za ta šport veliko in tako v 1. državni ligi tekmuje polnih 14 ekip, v 2. gorenjski ligi 9 ekip, v 2. ljubljanski pa 8 ekip. V 1. ligi za ženske je leta 2009 tekmovalo pet, letos pa že osem ekip. Organizatorji so letos k sodelovanju povabili tudi DU Škofja Loka. Povabilu se je odzvala ženska ekipa v sestavi Vera Bokal, Lea Ahčin, Vojka Mihelič in Ivanka Prezelj.

Foto: Ivan Hafner

Naše najboljše v prstometu so Ivanka, Vojka in Vera.

1. državna liga za ženske obsega 14 krogov. Prva dva kroga sta bila v Podnartu, naslednja dva v Lescah in Škofji Loki, zadnji peti pa v Kamni Gorici. Spomladi gremo v Šenčur, Begunje, Lesce in še kam. Prijavnino na tekmovalce je delno plačalo naše društvo, ostale stroške pa tekmovalke krijemo same. Običajno tekmuje od jeseni do poletja

Foto: Milena B. Poklič

Na državnem prvenstvu ZDUS v Slovenskih Konjicah so naši strelci osvojili tretje mesto.

na zunanjih igriščih na raznih krajih po Gorenjski po naprej določenih datumih. V do sedaj odigranih 5 krogov je ekipa DU Škofja Loka zasedla 6. mesto. Med 32 tekmovalkami je Vera Bokal zasedla 8., Lea Ahčin 12., Ivanka Prezelj 13. in Vojka Mihelič 28. mesto. Do 6. kroga, ki bo v aprilu v Šenčurju, bo ekipa čas izkoristila za trening v prenovljenem prostoru v nekdanji vojašnici, ki pa ni ogrevan, zato treniramo, dokler nas ne zebe, potem pa odidemo domov na toplo. V prenovljenem prostoru imamo tudi kegljanje s kroglo na vrvici. Vabimo vas, da se nam pridružite na treningih ali pridete le na ogled in srečate svoje vrstnike.

PRVENSTVO PZDU GORENJSKE V PLAVANJU 2015

Ivan Hafner

Plavanje je bila zadnja tekmovalna disciplina upokoencev Gorenjske v letošnjem letu. Tekmovanje je organiziralo Društvo upokoencev Kranj, plavalci pa smo v olimpijskem bazenu v Kranju.

Na tekmovalcu, ki je potekalo 28. avgusta 2015, je v treh disciplinah nastopilo sedem moških in sedem ženskih ekip, skupaj pa 52 plavalk in plavalcev.

V ženski konkurenci je bila najboljša ekipa DU Kamnik pred DU Kranj, v moški pa je zmagalo DU Kranj pred DU Kamnik in DU Škofja Loka.

V skupnem seštevku je bilo ekipno najboljšo DU Kranj s 404 točkami, tesno za njim pa so bili plavalci iz DU Kamnik s 390 točkami. Našemu DU je uspelo ubraniti tretje mesto pred DU Radovljico.

Glede na to, da imajo društva iz Radovljice, Kranja in Kamnika na voljo bazene, je razumljivo, da se je s tekmovalci iz teh krajev težko meriti.

Tokrat smo imeli pri izbiri plavalk in plavalcev precej težav in tako je v Kranju skupaj z mano nastopilo šest plavalcev in ena sama plavalka, resnično požrtvovalna Tina Ušeničnik. Tisti, ki smo večinoma odplavalali vse tri discipline, smo se borili kot morski Levi.

Naš najuspešnejši, Srečo Pirman, ki je tudi edini zmagovalec

Foto: Ivan Hafner

Naša aduta med mlajšimi Slavko Fojkar in Ljubo Osovnikar

iz našega društva v svoji kategoriji, je prvo mesto osvojil na 50 m prsno, drugi pa je bil na 50 m prosto in 100 m mešano. Poleg

nadaljevanje s prejšnje strani

treh medalj je osvojil tudi največ točk za našo ekipo. Ljubo Osovnikar je osvojil eno srebrno in eno bronasto medaljo, sam pa sem priplaval dve

bronasti medalji. Točke so ekipi prinesli tudi Slavko Fojkar, Tina Ušeničnik, Lojze Homan in Jure Posavec. Pokal za ekipno tretje mesto in sedem medalj predstavlja lep uspeh in zaključimo lahko, da je bil naš nastop uspešen.

USPEŠNA KEGLJAŠKA SEZONA

Ivan Hafner

Kegljači našega društva so dolgo, bogato in uspešno sezono 2014/2015 zaključili 17. junija 2015 na Kmetiji pr' Andrejonu, potem ko so kot običajno prej zavzeli še Blegoš.

Po kosilu smo razglasili rezultate 17. društvenega prvenstva v kegljanju. To prvenstvo je naša osrednja kegljaška prireditev, saj prvenstvo, na katerem igramo 12 krogov, najboljših 10 pa se šteje k rezultatu, traja dobre tri mesece in zahteva zbranost v daljšem časovnem obdobju.

Za prvenstvo je kegljalo 8 kegljačic od 11, saj sta imeli Zdenka Gaber in Cilka Remic operacijo in daljšo rehabilitacijo, novo kegljačico Mojco Zaplotnik pa smo šele pripravljali.

Društvena prvakinja je ponovno postala **Smiljana Oblak**. Drugo mesto je presenetljivo osvojila **Vojka Mihelič**, tretja pa je bila **Majda Bogataj**.

V moški konkurenci je kegljalo 16 kegljačev, 17. pa bi moral biti avtor tega članka, vendar sem zaradi zdravstvenih razlogov prenehal kegljati. Kljub temu še vedno vodim kegljaško sekcijo.

Društveni prvak je postal **Vlado Podviz** pred večkratnim prvakom **Petrom Mravljo**, tretje mesto pa je osvojil naš aktivni član (med drugim tudi foto sekcije) **Milan Mihalič**, ki drugače tekmuje za OOOZ. Zaradi stalnih zdravstvenih težav, za katere upamo, da se jih je rešil, je tudi naš drugi večkratni prvak Franc Žontar-Nano nekoliko zaostal in bil le osmi. Kegljača s konca lestvice sta za spodbudo dobila medalji polžka.

Avtor članka sem vse zbrane kegljače seznanil s točkami, ki so jih osvojili za razglasitev naj športnic in športnikov za sezono 2014/2015 v panogi kegljanje. Največ točk, 174, je zbrala **Smiljana Oblak** in te točke so ji zelo pomagale do prvega mesta v tekmovanju za omenjeni naslov. Med kegljači je največ točk, 180, zbral **Peter Mravlja**, kateri je tudi osvojil prvo mesto med naj športniki našega DU.

Zaključka sezone se je udeležil tudi predsednik društva Miro Duić in podelil medalje. Po podelitvi so vsi prisotni po žrebanju prejeli vrečke z dobitki, katere sem zbral pri večinoma domačih sponzorjih. Lepo vreme je udeležence zvabilo na dvorišče, kjer smo pripravili še turnir v prstometu. Po prijetnem druženju smo se v poznih popoldanskih urah odpravili domov.

Foto: Ivan Hafner

Druženju se je pridružil tudi predsednik DU Miro Duić, bil je tudi podeljevalec medalj.

Kegljači so novo sezono pričeli z rednimi treningi v začetku septembra. 28. oktobra 2015 smo imeli že prvi tradicionalni prijateljski dvoboj z ekipo OOOZ, ki je vedno zelo zanimiv zaradi preobratov med tekmo in tako je bilo tudi tokrat. Naši člani so najprej vodili z rezultatom 5:0. Zadnje tri dvoboje so dobili kegljači OOOZ in bilo je 5:3, vendar je zadnji kegljač, sicer znan ligaški tekmovalec Oberstar, z odličnim metanjem skupni rezultat obrnil v prid OOOZ in rezultat je bil 5:5. Našo zmago in vrnitev prehodnega pokala v vitrine DU je prineslo kegljanje v dvobojih prvih petih parov.

35. ŠRI SE BLIŽAJO KONCU

Ivan Hafner

Tekmovanja v okviru 35. športno rekreacijskih iger (ŠRI) so potekala septembra, oktobra in novembra 2015. Naši prizadevni športniki so se tekem pridno udeleževali.

Od razpisanih disciplin se člani DU nismo udeležili tekmovanja v tenisu, ki je zaradi premajhnega števila prijav odpadel, ter tekem v gorskem kolesarjenju in trekingu zaradi prevelike zahtevnosti proge.

KOLESARJENJE - KRONOMETER HRASTNICA

Tekma je ekipno štela za točke 35. ŠRI, posamično pa še za medobčinsko prvenstvo in točkovanje za najboljšega športnika 2015.

Tekma je potekala v lepem vremenu v petek, 11. septembra 2015, udeležilo pa se je 48 tekmovalcev, od tega 37 kolesarjev in 11 kolesark, med katerimi je bilo 5 kolesarjev in 3 kolesarke našega društva.

Foto: Ivan Hafner

Naša ekipa na startu v družbi župana Mihe Ješeta

V ekipni tekmi dvojic je v hudi konkurenci 12 ekip z mladimi, dobro treniranimi tekmovalci naša najboljša dvojica Franc Hafner in Ivan Mihovilovič zasedla 9., dvojica Brane Korenčič in Franc Jenko pa 11. mesto. V konkurenci kolesark sta bili med 4 dvojicami mlajših tekmovalk naši kolesarki četrti. V posamični konkurenci, kjer kolesarji tekmujejo po starostnih kategorijah, so bili naši odlični. V kategoriji nad 60 let so med skupaj 7 tekmovalci pobrali vse medalje, od tega zlato Franc Hafner, srebro Ivan Mihovilovič in bron Franc Jenko. V nastarejši kategoriji kolesark nad 50 let so tekmovalce le naše članice. Zlato medaljo je tako osvojila Jožica Anžel, srebrno Tina Ušeničnik, bronasto pa Jana Bešter.

Glede na uspeh v absolutni razvrstitvi so si naši kolesarji in kolesarke prislužili kar nekaj točk v točkovanju za najboljšega športnika leta.

ŠAH

Organizatorji ŠRI so si zaradi slabe udeležbe v preteklih letih letos omislili novost in se vključili v dobro obiskan tradicionalni sistem turnirjev za Pokal Poljanske doline.

Za točkovanje za 35. ŠRI so določili 5. turnir, ki je potekal 3. oktobra 2015 v športni dvorani na Trati. Ekipno je tekmovalo devet parov, v konkurenci ŠRI pa je šahiralo šest ekip, od katerih sta bili dve naši. Presenetljivo je zmagal naš par Jože Rupar in Angelko Trajkov ter osvojil največje možno število točk.

Omenim naj še, da v okviru tega pokala potekajo tekme posameznikov po starostnih kategorijah in v kategoriji U 60, torej 60 let in več, med desetimi šahisti vodi naš član Jože Rupar. Tekma je bila za naše društvo presenetljivo uspešna.

KROS - TEK NOVE GENERACIJE

Tudi ta disciplina je ena od novejših v okviru ŠRI. Gre za orientacijski tek v naravi na dveh razdaljah, na 10 km in na 21 km, pri čemer imajo pri točkovanju dvojic za 35. ŠRI prednost dvojice, ki tečejo na daljši razdalji.

Orientacijski tek je potekal 4. oktobra 2015 po gozdovih in travnikih med Trato in Bitnjami.

Tekmovalci so lepo traso pohvalili.

Naše društvo je prijavilo eno žensko in eno moško dvojico.

Med osmimi popolnimi ekipami sta bila naš par Ivo Jelenc in Franc Rupar odlična tretja in osvojila pokal ter društvu prinesla lepo število točk.

Še večji uspeh sta med sedmimi ženskimi dvojicami dosegli Jožica Anžel in Tina Ušeničnik, ki sta premočno zmagali in ekipi prinesli največje možno število točk in pokal. Jožica je dosegla tudi najboljši čas med 14 tekmovalkami.

Foto: Ivan Hafner

Naši ekipi, zraven pa še poškodovani Brane Korenčič.

KEGLJANJE

Tekme so bile 24. novembra 2015 na kegljišču Hale Poden. V borbenih partijah so tekmovali kegljači. Med devetimi ekipami s 4 kegljači je naša ekipa, ki je bila zaradi zdravstvenih težav močno oslABLJENA, zasedla osmo mesto.

Ženske so se v klasičnem kegljanju na 120 lučajev pomerile v nedeljo, 25. novembra 2015. Nastopili smo z dvema dvojicama. Naša prva ekipa Smiljana Oblak in Zdenka Gaber je zmagala in tako sta tekmovalki osvojili največje možno število točk. Naša druga ekipa je bila peta in dodala tolažilne točke.

nadaljevanje s prejšnje strani

PRSTOMET

Zaradi skromne udeležbe žensk v prejšnjih letih je bilo letos tekmovanje moških in ženskih dvojic združeno v enotno kategorijo, vendar se točkujejo tudi ženske ekipe in te točke se upoštevajo v njihovem seštevku.

Tekmovanje je potekalo v soboto, 14. novembra 2015, v veliki dvorani Hale Poden. Nastopilo je 15 dvojic obeh spolov. V absolutni razvrstitvi je bila naša prva dvojica moških peta, naša prva dvojica žensk pa sedma. Naša druga moška dvojica je bila deveta, naša druga ženska dvojica pa enajsta. Naše ekipe so tako osvojile lepo število točk.

Končna uvrstitev, v katero se upoštevata prva tekma v prstometu, ki je bila spomladi v Žireh, in ta na Podnu, seveda prinese še dodatne točke.

V končni razvrstitvi je naša prva moška dvojica zasedla četrto mesto, naša prva ženska dvojica pa sedmo in tako bila med ženskimi dvojicami najboljša. Obe ekipi sta osvojili lepo število točk in pripomogli k uspešnemu končnemu rezultatu.

BALINANJE

Baliranje je potekalo na pokritem balinišču na Trati. Ženske so tekmovali v nedeljo, 15. novembra 2015. Nastopile so štiri dvojice, kar je bilo ravno dovolj za točkovanje. Zmagala je dvojica ekipe Zavod-Šole pred našo dvojico, za katero sta balinali Smiljana Oblak in Tončka Dolinar.

Ker za točkovanje za ŠRI štejeta obe tekmovanji, torej tudi prva tekma, ki je bila spomladi v gostišču

Jager v Gorenji vasi, je za nas najbolj zanimiv skupni rezultat oziroma točke iz tega rezultata. V skupnem seštevku je zmagala ekipa Mah, naši Smiljana in Tončka pa sta zasedli odlično drugo mesto in naši ekipi v skupni seštevku prinesli lepo število točk.

Moški so zaradi modernizacije balinišča z novo asfaltno podlago tekmovali v nedeljo, 22. novembra 2015.

Naši balinarji v konkurenci kar enajstih dvojic niso posegli v sam vrh. Najboljša sta bila Peter Zakotnik in Drago Jazbič na sedmem mestu, naša druga ekipa pa je bila deseta.

Zaradi dobre uvrstitve na prvi tekmi v Gorenji vasi je bil naš par Peter Zakotnik in Drago Jazbič v skupnem seštevku obeh tekem zelo dober in prejel pokal za tretje mesto.

Tako so tudi balinarji

osvojili kar lepo število točk za skupni seštevku za 35. ŠRI.

Do konca tekmovanj za 35. ŠRI so ostale le še tri panoge. Naši člani bodo zagotovo nastopili v namiznem tenisu, mogoče pa tudi v badmintonu.

Peter Zakotnik, Drago Jazbič, Andrej Perko in Miro Kežzar

Foto: arhiv Petra Zakotnika

GREMO NA POT

Cveta Škopelja

Starejši kot smo, bolj nam zmanjkuje časa. Druženje je tisto, ki starejše zblizuje in odpravlja strah pred samoto, zato v društvu organiziramo izlete, dopustovanja, zdravstvena letovanja, turistična potovanja, družabna srečanja in podobno. Tako smo letos naše člane odpeljali na devet kopalnih izletov na Debeli rtič ter pripravili ponovoletno družabno srečanje v restavraciji Kompliment in društveni piknik na Balinišču Trata. Obiskali smo nekaj gledaliških predstav in koncertov ter raziskovali Gorski Kotar. Udeležili smo se srečanja upokojencev Gorenjske v Bohinjski Bistrici, dopustovali v Dugi Uvali, potovali po vzhodni Srbiji in Siciliji, obirali grozdje na Bizeljskem, naše prostovoljce popeljali na izlet na Grahovo Brdo, za zaključek leta pa še martinovali v Makolah. Spotoma smo obiskali tudi

Žičko kartuzijo. Zaradi premajhnega števila prijav letos nismo odšli na kopalne izlete v termalni zdravilišči v Topolšici in Mali Nedelji ter v hotel Delfin v Izoli. V sodelovanju s člani DU Gorje pa se je deset naših članov udeležilo enotedenskega letovanja v termalnem zdravilišču Kanjiža v severni Vojvodini.

V društvu se trudimo razvijati vse tiste interesne dejavnosti, ki v življenje naših članov prinašajo možnosti medsebojnega spoznavanja, predvsem pa aktivne rekreacije, zato bomo tudi v prihodnjem letu nadaljevali tako, da bo članom v družbi sovrstnikov življenje lepše in pestrejše.

Nove upokojence vabimo, da se nam pridružijo. Dobrodošli!

PROGRAM IZLETOV, LETOVANJ IN PRIREDITEV V LETU 2016

15. 1.	Ponovoletno družabno srečanje	27. 7.	Debeli rtič
6. 2.	Pustovanje	3. 8.	Debeli rtič
23. 3.	Hotel Delfin, Izola (kopanje s kosilom, popoldan izlet)	10. 8.	Debeli rtič
31. 3.	Zbor članov	17. 8.	Debeli rtič
13. 4.	Rogaška Slatina (kopanje in ogled steklarne Rogaška)	24. 8.	Debeli rtič
21. 4.	Koroška na sončni strani Alp (ekskurzija U3)	31. 8.	Debeli rtič
5. do 8. 5.	Albanija (turistični izlet z letalom)	1. 9.	Srečanje upokojencev Gorenjske
18. 5.	Drežnica – Kobarid (turistični izlet)	11. do 15. 9.	Zahodna Srbija (turistični izlet)
8. 6.	Bela krajina (turistični izlet)	29. 9. do 6. 10.	Terme Fojnica (zdraviliško letovanje in turistični izleti)
11. do 18. 6.	Bol na Braču (letovanje na morju)	28. 9.	Hotel Delfin, Izola (kopanje s kosilom, popoldan izlet)
6. 7.	Debeli rtič	sredi oktobra	Trgatev
13. 7.	Debeli rtič	19. 10.	Terme Krka (turistični izlet s kopanjem)
20. 7.	Debeli rtič	11. 11.	Martinovanje

- Obiske gledaliških predstav objavljamo v sprotnih obvestilih.
- Vse objave bodo obešene na oglasnih deskah v DU, pri Pošti in v Šolski ulici.
- Prijave z obveznimi vplačili do objavljenega roka ali do zapolnitve prostih mest v avtobusu sprejema Danica Celestina ob sredah in petkih med 8. in 11. uro v pisarni DU. Dodatne informacije dobite na tel. 040 857 273. Prijave se bodo upoštevale z dnem vplačila.
- Izletov in prireditev se udeležujete na lastno odgovornost.
- Pridržujemo si pravico do sprememb, odpovedi ali dopolnitev terminov posameznih izletov in akcij.

Objavljamo tudi program, ki ga je za vsa društva upokojencev Gorenjske pripravila Komisija za izletništvo in turizem pri PZDU Gorenjske.

- 24. do 28. aprila Bruselj (pod pogojem, da bo zagotovljeno sofinanciranje iz Bruslja)
- 16. do 22. junija Hotel Delfin, Izola (letovanje)
- 17. do 23. oktobra Kanjiža, Vojvodina (zdraviliško – turistično letovanje)
- december Hotel Delfin, Izola (enotedensko letovanje)

Vse dodatne informacije v zvezi s programi dobite pri Cveti Škopelja na tel. 040 226 667 ali na e-naslovu cveta.skopelja@gmail.com

PROGRAM PLANINSKIH IZLETOV V LETU 2016

Jože Stanonik

Pred vami je program planinskih izletov za člane Društva upokojencev Škofja Loka za leto 2016 za skupini Četrtekovi planinci in Veseli pohodniki. Programa sta sestavljena tako, da bo vsak zase našel veliko zanimivega. Spoznali boste nove planinske cilje in kraje, ki jih morda ne bi videli nikoli. Da bo vse teklo, kot je zamišljeno, in da boste na vaših poteh varni, bodo skrbeli planinski vodniki loškega Planinskega društva in njihovi sodelavci.

Četrtekove planince ali Nežkino skupino bodo poleg Nežke vodili še Dragica, Slavica in Slavko, Vesele pohodnike ali Dragičino skupino pa poleg Dragice še Franjo, Jana in Nika. Za finance v Nežkini skupini bo tudi v bodoče zadolžena Martina, ki vestno skrbi, da je vse, kot mora biti.

Vsem udeležencem planinskih izletov svetujemo, da že januarja obnovite članarino v planinskem društvu in si s tem zagotovite neprekinjeno zavarovanje. Tako boste ostali članica ali član družine prijateljev narave, ki se družijo zato, ker naravo spoštujejo in ohranjajo ter hkrati naredijo mnogo koristnega za svoje zdravje in medsebojno prijateljstvo.

PROGRAM IZLETOV ČETRTEKOVH PLANINCEV V LETU 2016

09.01. Po poti slovenskega tolarja - Slavica

25.02. Po Beli Krajini - Slavko

10.03. Konjiška gora - Slavica

24.03. Sabotin - Dragica

07.04. Pot po Zali - Nežka

21.04. Trdobojci – Haloze - Dragica

05.05. Križna gora nad Vipavo - Slavica

19.05. Škabrijel - Nežka

02.06. Gradiška tura - Slavica

16.06. Pradol – Mija (Italija) - Slavko

30.06. Snežnik - Slavica

14.07. Peca - Slavko

28.07. Bohinjske planine – Ogradi - Nežka

11.08. Krniška glavca (Italija) - Dragica

25.08. Bistriški vintgar - Pohorje - Slavica

27.08. Po poteh prenosa ranjencev – Želin - Nežka

08.09. Dvodnevni izlet na Cres - Slavica

22.09. Tolminski kolovrat - Slavko

06.10. Kok – Lepi Vršič (Italija) - Dragica

20.10. Planina nad Vrhniko - Slavica

03.11. Ratitovec - Dragica

13.11. Vrtovčeva pot - Nežka

17.11. Cerje – Pot miru - Slavko

01.12. Zaključni izlet v neznano N + S + D + M

Glede na vremenske razmere se datumi in smeri pohodov lahko spremenijo, zato objavljamo tudi rezervni načrt pohodov v primeru slabega vremena.

1. Slemenova Špica

2. Lučine – Goli vrh

3. Korensko sedlo – Tromeja

4. Kobariška pot

PROGRAM IZLETOV VESELIH POHODNIKOV V LETU 2016

11. 01. Izbira pohoda glede na vremenske razmere. Spremljajte obvestila.

08. 02. Enako kot januarja

07. 03. Banjška planota – Zgorelec 876m, iz Lohk

11. 04. Mali + Veliki Koželj – Gradišče nad Velenjem, iz Črnove

09. 05. Ta lipa pot v Reziji (Italija), iz Stolbice

23. 05. Nanos – po planoti

06. 06. Jezera pod Rissenockom na Tirolskem v Avstriji, iz sedla Turracher

11. 07. Nad Belopeškimi jezeri čez planine – kočja Zachii (Italija)

08. 08. Po jelovških planinah in gozdovih, iz Taleža

12. 09. Sv. Trojica nad Pivko, iz Trnja

26. 09. Okrog Žužemberka, iz Žužemberka

10. 10. Svečinske gorice na severni Štajerski, iz Svečine

24. 10. Dolina Bodental – Ugrizova planina (Avstrija), iz Bodentala

07. 11. Oljčna pot v Brjah na Krasu, iz Brij

28. 11. Pohod v neznano

Pohodi so predvideni za 3 - 4 ure, občasno tudi 4 - 5 ur hoje.

Poti so večinoma krožne.

Foto: Zlata Ramovš

NJENA ZGODBA

Besedilo in fotografija Zlata Ramovš

Pot me večkrat zanese proti Križni gori, mimo majhne kmetije v Virlogu, kjer sama živi in gospodari Anica Završnik. Znana je kot Potočnikova Anica, saj njena kmetija stoji tik ob bregu Virloškega potoka.

Ko sem jo obiskala, je v njeni hiši ropotala črpalka, ki je črpala vodo iz poplavljenega kleti. Potok jo ob dežju večkrat zalije, odkar pa je mimo hiše urejena nova cesta in asfaltirano dvorišče, pa zalije tudi pod s steljo. Stanje si je ogledal nadzornik za ta del ceste, a je ostalo le pri ogledu. Vendar pa Anica ne obupava in upa, da bodo odgovorni njen problem

rešili. V svojem življenju je preživela že več težkih preizkušenj, zato je navajena potrpeti, predvsem pa se zanesti nase. V pogovoru mi je zaupala eno svojih najtežjih življenjskih preizkušenj.

»Od mladih let so se mi na koži večkrat vnamale žleze lojnice. Zato nisem bila zaskrbljena, ko se mi je pri 64 letih podobna tvorba odprla pod desno

pazduho. Ko pa me je tvorba začela peči med sekanjem vej za butare, sem pomislila, da bi jo bilo dobro pokazati zdravnici. Pregled sem dolgo odlagala zaradi obveznosti na kmetiji, ki niso mogle počakati, butar, košnje, pletja njiv in vrta, krompirja in semnja v Stari Loki. Potem pa se je začela desna dojka večati in temneti, kar me je zaskrbelo in prisililo k zdravniškemu pregledu. Zdravnica Zamanova se je ob pregledu zgrozila nad mojim stanjem in poklicala priznanega onkologa dr. Snoja na Onkološki inštitut, ki pa je ravno takrat odšel na dopust. Povedala mi je, da bom na pregled lahko prišla šele čez slaba dva meseca. Nemudoma sem se odločila, da toliko časa ne bom čakala, saj me je bilo strah, da bom prej umrla. Zdravnico sem prosila za napotnico in na Onkološki inštitut odšla nekaj dni kasneje. Ker je bila čakalna vrsta zelo dolga, me niso hoteli sprejeti. Kljub temu sem pri sprejemni sestri na prijavnem okencu vztrajala, da moram pregled pri onkologu opraviti še isti dan, saj sem se zelo slabo počutila. Ker me je sestra vztrajno odklanjala, sem iz obupa rekla, da se bom ulegla pred prijavno okence in vztrajala tako dolgo, dokler me ne bo pregledal zdravnik. Ko se me je naveličala, je poklicala v ordinacijo in zdravniku povedala, da pred sprejemnim okencem stoji trmasta pacientka, ki ni naročena, a vztraja, da mora biti pregledana še danes. Kmalu so me poklicali v ambulanto in zdravnik me je sprva sprejel dokaj neprijazno, ko pa je videl moje stanje, je osuplo vprašal, kje sem hodila do takrat. Pregledali so obolelo tkivo in izvid je pokazal, da je tvorba rakava. V naslednjih dneh sem prišla še na pregled krvi, ultrazvok notranjih organov, slikanje pljuč in EKG srca. Na srečo se obolenje še ni razširilo na druge organe in tudi izvidi krvi so bili dobri. Po opravljenih pregledih sem dobila štiri kemoterapije, da se je oteklina zmanjšala, nato pa so mi z operacijo odstranili dojko in tkivo pod pazduho. Po enem tednu v bolnišnici sem se vrnila domov. Operaciji so sledile še štiri kemoterapije in 17 obsevanj, na katera sem se vozila v Ljubljano. Sprva so bili stranski učinki zdravljenja hudi, nato pa so se zmanjšali. Na mojo veliko žalost zaradi nevarnosti okužbe nisem smela v hlev, kar je bilo zelo težko, saj sem morala skrb za živali prepustiti domačim, ki pa si zaradi služb zanje niso mogli vzeti dovolj časa. Krava je čez nekaj časa dobila vnetje vimen, teliček je poginil zaradi okužbe z okuženim mlekom, kasneje pa je poginila še krava. Zame je bila to še ena huda preizkušnja, saj sem že vse življenje na živali zelo

navezana.

Kljub vsemu sem morala poskrbeti zase in za svojo kmetijo. V tem času sem v gozdu, med grabljenjem stelje, spoznala domačina Pavla Čuka. Ko je od znanca zvedel za mojo bolezen, je rekel: "Ta ženska pa ne sme umreti." Obiskal me je na domu in mi povedal, da si je sam, brez operacije, z zdravilnimi rastlinami pozdravil rakavo obolenje. Ponudil mi je svojo pomoč in izkušnje, kar sem z

Anica dela tudi v prostem času. Tokrat se je lotila ličkanja koruze.

veseljem sprejela. Svetoval mi je pri zdravljenju z zelišči, prinašal zdravilne rastline in pripravke iz njih, me poučil o pravilni prehrani in spremljal moje zdravstveno stanje. Povsem sem mu zaupala in se po njegovem nasvetu začela ukvarjati z nabiranjem zdravilnih zelišč in zdravljenju z njimi. Zavedla sem se, da ne smem čakati na pomoč drugih in moram zase narediti čim več sama. Stanje se mi je stalno izboljševalo. Pet let sem vsake pol leta hodila na redne zdravniške preglede, zdaj pa hodim le enkrat letno, še vedno pa pijem čaj iz zdravilnih zelišč. Od takrat je minilo že 11 let. Počutim se dobro in upam, da se bolezen ne bo vrnila. Po vsakem kontrolnem pregledu sem zelo vesela, da sem premagala to hudo preizkušnjo. Imela sem srečo, da sem med zdravljenjem srečala odlične ljudi, ki so mi pomagali.

Še vedno zaupam v moč zdravilnih rastlin, prepričana pa sem, da mi je pomagala tudi moja močna vera, še posebej v Marijino varovanje in pomoč pri ozdravljenju. Vedno imam pri sebi v žepu njeno podobico, zdaj že novo, saj je bila prva že povsem obrabljena.

Za svoje zdravje se želim zahvaliti dr. Tijehoviću z Onkološkega inštituta, predvsem pa odličnemu poznavalcu zelišč in prijatelju Pavlu Čuku, ki mi je v času okrevanja stal ob strani in mi veliko pomagal. Za vse, kar sta storila zame, sem jima zelo hvaležna.«

IZ MOJE MLADOSTI

Meri Bozovičar

Ko sem leta 1937 začela hoditi v šolo za deklice pri uršulinkah, je bil vhod iz Klobovsove ulice. Po levi strani stopnišča si prišel v prvo nadstropje, kjer so bili prostori prvega in drugega razreda, na koncu hodnika pa se je po nekaj stopnicah navzdol prišlo v prostor, kjer so nune za malico postregle z mlekom in čajem.

Namenila sem se pisati o hišah na Placu. Prva hiša na vrhu Grabna pred Dagarinom je bila Hafnerjeva mesnica. V to mesnico je naš zelo pameten pes Valdi iz Zminca hodil po meso. Mama mu je na listek, zavezan v ruto, napisala naročilo in rekla: »Valdi, pojdi k mesarju po meso.« Valdi jo je po cesti mahnil proti Loki in domov prinesel meso, toda vračal se ni po glavni cesti, ampak za vodo, saj je tako imel mir pred furmani, ki so ga zelo radi dražili. Vedel je namreč, da tistega, kar nosi v gobcu, ne sme spustiti na tla.

Poleg mesnice je stal velik križ, ki je sedaj shranjen v Špitalski cerkvi. Vsi pogrebi, ki so prišli iz Poljanske doline, so se ustavili pred križem, kjer jih je počakal gospod župnik. Od tu je pogreb krenil v Šentjakobsko cerkev, kjer je bila pogrebna maša. Tam, kjer je sedaj delikatesa Trava, je bila trafika pri Slepem Petru. Hčerka je Petra vsako jutro pripeljala na delovno mesto. Vedno sem ga občudovala, kako je vsakemu postregel, kar je želel, in tudi z vračanjem denarja ni imel nobenih težav.

Naslednja hiša je bila zelo priznana Žužkova slaščičarna in pekarna, kjer so vedno imeli zelo dober sladoled, kremšnite in šamrole. Poleg tega si dobil tudi žemlje, kifeljce, makovke, salčstange in preste.

Poleg Žužka je bila gostilna Pri Rotenpiharju, nato pa trgovina pri Mesarjevi Ančki, v kateri si dobil potrebščine za šivanje, igrače in knjige. Tam sem zelo rada kupovala Slovenske večernice.

Pri Savniku, v trgovini z metriskim blagom, so prodajali svilo, krep žoržet, kamrik (blago za predpasnike), kamgarn (blago za moške obleke), lodn (blago za lovske obleke), damast za prte, kontenine za posteljnino in platno.

Že pridemo do Sokolskega doma, kjer so se zbirali telovadci. Telovadba je bila na dnevnem redu enkrat za dečke, drugič za deklice ter starejše člane in članice. Nadvse obiskane so bile tudi maškarade na pustni torek, katere je organiziralo Planinsko društvo. Priprave na praznovanje pusta so se začele takoj po novem letu. Našemile so se vse znane loške gospe in dekleta. Maske so prihajale tudi iz Ljubljane, bile pa so zelo izvirne in domiselne. Na zabavo je prišla tudi stonoga in tako je veliko študentov v plesno dvorano prišlo brezplačno.

Opolnoči so se maske odkrile, najlepša in najbolj izvirna maska pa je bila nagrajena. Zabava je vedno trajala do zgodnjih jutranjih ur.

Naslednja je bila trgovina pri Žigon, kamor sem velikokrat morala po pol kilogramske zavitke kvasa za našo trgovino. V njej je stregla zelo neprijazna gospa, katere sem se kar malo bala.

Zraven Žigona je bil damsko - frizerski salon Tajčkove Ivanke, nato pa trgovina pri Špeli, kjer so prodajali špecerijo. Špecerijska trgovina je bila tudi v Peklu pri Molinarit. Ko si prišel v trgovino, je pozvončkljalo in gospa je prišla iz kuhinje ter postregla stranki.

V Ješetovo trgovino z mešanim blagom sem zelo rada zahajala, saj je bila gospa zelo prijazna, gospod Ješe pa je imel avtobus, ki je vozil na redni progi Škofja Loka - Železniki in nazaj. Ko sem hodila v prvi razred, smo se s tem znamenitim avtobusom odpeljali na izlet na Visoko, kjer je z glavne ceste do Tavčarjevega dvorca vodil lesen most čez Soro. Zraven Ješetove trgovine je bil zelo priznan modni čevljar Bozovičar, ki je izdeloval vse vrste čevljev po meri in naročilu.

Že smo pri Soržu ali Deisingerju, kjer je sedaj samopostrežba Mercator. Tam je bila trgovina z živili, med drugim tudi veleprodaja, saj smo v njej kupovali živila za našo trgovino v Zmincu. Pred trgovino, poleg znamenja, je bila tudi bencinska črpalka, potem recite, da ta trgovec ni bil zelo napreden.

Tam, kjer je danes knjigarna, je bila Mestna hranilnica in posojilnica, njen ravnatelj pa je bil gospod Lendovšek. V hiši poleg bila velika trgovina z železnino pri Kašman, zraven pa Krekova mesnica. V Jamarjevi hiši je bil Erznožnikov frizerski salon za dame in gospode. Lokalno, kjer je danes urar, se je reklo pri Papet. Tam je stregla zelo stara gospa, prodajala pa je predvsem šolske potrebščine. V naslednji hiši, pri Zofkeš, so prodajali sveče vseh vrst in rožne vence, skratka predmete nabožne vsebine. V vogalni hiši je spodaj stanoval mežnar, zgoraj pa organist farne cerkve. Nasproti stoji znamenita Homanova hiša, katere lastnica je bila Homanova Delči. V pritličju je bila zelo znana slaščičarna z odličnim sladoledom in tortami, v prvem nadstropju pa zobozdravstvena ordinacija

Homanovega Bertla. Pri Piškovc je bil zadnji znameniti loški klobučar. Če si hočete ogledati njegove mojstrovine, obiščite loški muzej, kjer je predstavljen on in njegova delavnica. Že smo pred farno cerkvijo, kamor smo vsako nedeljo hodili k maši, popoldan k nauku, v mesecu maju pa vsak dan k šmarnicam. Poleg cerkve je še danes znamenita Filaverjeva gostilna. Na drugi strani Placa, kjer so sedaj upravni organi, je bila sodnija z zapori, glavni oskrbnik pa je bil gospod Ustar, ki je v tej hiši tudi stanoval. Pred Erženovo hišo je bila velika lesena šupa, kjer je imel Erženov Jože garažo za svoj taksi, Erženova Anka, njegova sestra, pa je imela tudi gostilno. Pri Potočnik je bila velika trgovina z barvami in laki,

pri Mlejniki pa špecerijska trgovina. V Hafnerjevi hiši, kjer se je reklo tudi pri Mesarjevem Matevžu, so pripravljali izdelke za mesnico na Grabnu. Skozi velika vrata v vežo, kjer sem večkrat shranila kolo, se je reklo pri Finfarčk, pot pa je vodila na Klobovsovo ulico. V prvem nadstropju sta stanovali sestri, ki sta izdelovali kovtre po naročilu, za vsakega pa sta porabili pet kilogramov vate iz tržiške predilnice in tkalnice.

Zraven je bila Otojaceva trgovina s sadjem in zelenjavo.

Že smo stali pred Krono, znamenito gostilno, ki je bila zelo obiskana pred vsako kino predstavo in po njej ter ob nedeljah po vsaki maši. Vsako

dopoldne se je za pečjo zbirala znamenita družina Ločanov.

Naslednja hiša je bila Kamra, kamor so gospodinje poleti nosile peči doma pripravljeno testo za kruh, pekli pa so tudi pletenice za krst.

Naslednja zgradba je Rotovž, v katerem so bili v štirih sobah že takrat razstavljeni predmeti loškega muzeja. V prvem nadstropju je stanoval zelo čislani zdravnik dr. Hubad, ki je vse bolnike na domu obiskoval peš, znal pa je tudi izdreti zob. Za daljše razdalje so ponj prišli z zapravljičkom.

V sosednji hiši je bila brivnica pri Tajčkovem Tinetu. V farovžu, v katerem je bil v pritličju prostor z Marijinim kipom, so se zbirale dekleta Marijine družbe, tam pa so stanovali tudi duhovniki. Pri Kocelit, kjer je zdaj trgovina s čevlji, je bila trgovina na veliko s šolskimi potrebščinami,

nahrbtniki in aktovkami.

Kjer je danes pekarna Orehek, je bila znamenita kavarna z rdečimi tapeciranimi stoli, v kateri si dobil kavo in časopise vseh vrst, vpete v posebna držala za lažje branje. Zraven je še danes znameniti urar Plantarič. V naslednji hiši je bila trgovina s čevlji Bata. Na vogalu je bila velika Thalerjeva trgovina s tekstilom, nasproti pa trgovina s sadjem in zelenjavo pri Tiblaš.

V danes Blaževi, včasih pa Nunski ulici so v prvi hiši, ki se ji je reklo pri Buhpintarju, prodajali mašne knjižice. Zraven je stala hiša urarja Mateveberja, nato hiša pri Blazniku, naslednja pa se je imenovala pri Gračancu ali Planinet, kjer so prodajali in popravljali dežnike. Gračanec je bil tudi zelo priznan

amaterski igralec loškega gledališča.

Na vogalu je bila trafika pri Branovc, kjer so prodajali tudi srečke. Spominjam se, da sem srečko vedno kupovala tako, da sem najprej zamižala, nato pa izbrala. Na petek, nekega 13. v mesecu, sem kupila srečko s končno številko trinajst. Ker mi kombinacija trinajstic ni bila všeč, sem jo zamenjala za drugo srečko. Naslednji mesec mi je prodajalka povedala, da je bila srečka, ki sem jo vrnila, dobitna. Od takrat naprej srečk ne kupujem.

V zadnji hiši, Jesharni, so izdelovali in prodajali kis. Poleg Jesharne je bil nizek prizidek, v katerem je imel mesnico Bogatajev Matevž, stanoval pa je v hiši na levi

V tej stavbi je danes Pekarna Orehek.

Foto: arhiv Meri Bozovičar

strani pred Kapucinskim mostom.

Pod stopnicami pod Nunsko cerkvijo še vedno stoji Lurška Marija, nasproti Branovca pa je Debeljakova hiša, v kateri je bila tobačna trgovina na debelo.

V Funtkovi hiši je še vedno frizerski salon pri Koritniku. Čez Kapucinski most na desni strani je bila Fojkarjeva gostilna, na levi strani pa Zihlerlova trgovina. Okoli leta 1957 je bil v Loki tudi prvi semafor z začetkom pri Zihlerlovi trgovini in na koncu pri Homanu. Skozi Blaževo ulico je potekal ves avtobusni promet za Poljansko dolino.

»Škofja Loka velemesto nikol ni blo in nikol ne bo, noter majo krive ceste, da zaviti je res težko...« pravi ljudska himna o Škofji Loki.

Loka, kot je bila, je bila lepa, rečem pa lahko, da postaja vedno lepša, in ponosna sem, da sem Ločanka.

OBVESTILA IN PODATKI, KI JIH BOSTE POTREBOVALI MED LETOM

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA, Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka

- Predsednik: Miro Duič, tel. 04 512 06 64; 040 226 648
- Podpredsednica: Milica Habjan, tel. 04 512 63 08; 040 292 647
- Tajnica: Cveta Škopelja, tel. 04 512 06 64; 040 226 667

Faks 04/512 63 09

E-pošta drustvoupokojencev@siol.net

Uradne ure sreda in petek od 8. do 12. ure

URADNI DNEVI KOMISIJ, KNJIŽNICE IN PROJEKTOV TER TELEFONSKE ŠTEVILKE VODIJ SEKCIJ IN PRAPORŠČAKA

- Računovodstvo: vodja Milica Habjan, tel. 04 512 63 08; 040 292 647
- Pomožna blagajna za vplačila članarin in izletov, sreda in petek od 8. do 11. ure: Danica Celestina, tel. 040 857 273
- Izletništvo, letovanja in srečanja: vodja Cveta Škopelja, tel. 040 226 667
- Šport in rekreacija: vodja Ivan Hafner, tel. 041 871 271
- Planinska sekcija: vodja Nežka Trampuš, tel. 041 225 226
- Pohodniška sekcija: vodja Dragica Gartner, tel. 041 607 483
- Odbor za razstave: vodja Zlata Ramovš, tel. 041 971 327

- Marinkina knjižnica: vodja Marija Draškovič, tel. 051 371 052
ponedeljek od 14.30 do 16.30 ure
sredo in petek od 11. do 13. ure
- Starejši za starejše in najemna stanovanja: vodja Nežka Fojkar, tel. 041 717 210, vsako 1. sredo in 3. četrtek v mesecu od 8.30 do 10.30 ure
- Ob smrti našega člana prosimo svojce, da o dogodku obvestijo poverjenika, tajništvo DU ali praporščaka Hinka Groboljška na številko 041 236 964.

FINANČNE OBVEZNOSTI ZA LETO 2016

Prispevek za društveno članarino za leto 2016 znaša 11 €. Članarina za sklad vzajemne samopomoči je 10 €, vpisnina za nove člane pa 2 €. Prosimo, da obveznosti poravnate do konca aprila.

- Letna članarina DU 11,00 €
- Vpisnina s prispevkom za izkaznico za nove člane DU 2,00 €
- Neobvezno vplačilo v sklad vzajemne samopomoči za izplačilo posmrtnine 10,00 € (V sklad se lahko včlanijo člani do 70. leta starosti.)
- Znesek posmrtnine 235,00 €

IZPLAČILO POSMRTNINE IZ SKLADA VZAJEMNE SAMOPOMOČI

Vzajemna samopomoč je prostovoljna solidarna skupnost članov, ustanovljena z namenom, da se ob smrti izplača posmrtnina. Deluje kot sklad in jo ureja Pravilnik vzajemne samopomoči. Letni prispevek in višino posmrtnine vsako leto določi upravni odbor ZDUS. V sklad se lahko vključijo člani društev upokojencev do dopolnjenega 70. leta starosti. Pravica do izplačila posmrtnine pripada posameznemu članu po preteku čakalne dobe, ki je odvisna od starosti člana ob vpisu. Če upokojenec preneha biti član društva upokojencev, ne more biti več vplačevati prispevkov v sklad vzajemne samopomoči in nima pravice do vračila vplačanih prispevkov. Člani morajo biti ob vstopu seznanjeni s pravilom, da mora biti članarina poravnana nepretrgoma vsako leto in da po enem letu neplačila članstvo preneha. Posmrtnina se lahko izplača najpozneje v enem letu po smrti člana. Če po preteku enega leta dokazila o smrti niso predložena, pravica do posmrtnine preneha.

SLOVO OD UMRLIH ČLANOV

Od vseh umrlih članic in članov se poslovimo z društvenim praporom na pogrebu. Žalna zastava na dan pogreba in dan pred tem visi na sedežu društva. Svojce pokojnika prosimo, da o dogodku obvestijo svojega poverjenika ali poverjenico, praporščaka Hinka Groboljška na telefonsko številko 041 236 964 ali tajnico društva na telefonsko številko 040 226 667.

MERITVE IN SVETOVANJA

Meritve krvnega tlaka, količine holesterola in sladkorja v krvi ter zdravstveno svetovanje potekajo vsako drugo sredo v mesecu od 8. do 10. ure, razen julija in avgusta. Priporočamo, da na meritve pridete tešči, saj bodo le tako izmerjene vrednosti pravilne. Čeprav te usluge brezplačno opravljajo prostovoljke našega društva in društva Rdečega križa, je potrebno plačati testne lističe za holesterol in sladkor. Te dejavnosti so na voljo vsem starejšim občanom v občini Škofja Loka, ne glede na to, ali so člani društva.

DOBAVA KURILNEGA OLJA POD UGODNEJŠIMI POGOJI

Člani lahko v društvu dobijo posebno naročilnico za nakup cenejšega kurilnega olja. Ob naročilu 800 l in več je prevoz brezplačen. Kurilno olja dobavlja podjetje P&S, d.o.o., Struževo 66, 4000 Kranj. Vse podrobnejše informacije dobite na tel. 04 257 25 75 ali 031 629 073.

NAJEMNA STANOVANJA

Nepremičninski sklad PIZ ima v Frankovem naselju v Škofji Loki 61 namenskih najemnih neprofitnih stanovanj. Stanovanja so namenjena upokojencem in drugim osebam, starejšim od 65 let s stalnim prebivališčem v naši občini. Stanovanja so primerna za bivanje ene ali dveh oseb. Sklad stanovanja oddaja v najem v sodelovanju z Društvom upokojencev Škofja Loka. Stanovanjska komisija društva prijave zbira vse leto in na podlagi Pravil za oddajanje stanovanj vsako leto sestavi prednostno listo prosilcev. Kadar se stanovanje izprazni, stanovanja komisija na poziv Nepremičninskega sklada PIZ oblikuje predlog za dodelitev stanovanja v najem prvemu prosilcu na listi. Trenutno so vsa stanovanja zasedena, kljub temu pa je pomembno, da kandidati za najem oddajo vloge, saj le tako lahko poznamo vaše potrebe in vas uvrstimo na prednostno listo.

Kako se prijaviti za najem stanovanja?

Za najem stanovanja se prijavite tako, da izpolnite vlogo za najem namenskega najemnega stanovanja za upokojence in druge starejše osebe z vsemi prilogami, navedenimi na zadnji strani obrazca. Vlogo najdete na spletni strani <http://www.ns-piz.si/> pod rubriko namenska stanovanja/kako do najema ali pa jo dobite v društvu.

Izpolnjeno vlogo pošljite na naslov Društvo upokojencev Škofja Loka, Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka.

Pravila za oddajanje stanovanj so izobešena na oglasni deski Društva upokojencev Škofja Loka, dodatne informacije pa dobite na tel. 041 717 210.

OBVESTILA

Če želite biti o delovanju Društva upokojencev Škofja Loka, načrtovanih akcijah, obvestilih in podobnem obveščeni po elektronski pošti, nam posredujte svoj elektronski naslov ali naslov svojega bližnjega, ki vam te informacije lahko posreduje. Če svoj elektronski naslov spremenite, nas o spremembi obvestite.

Ker je obveščanje naših članov preko glasila Mi o sebi le občasno, je e-pošta najbolj prijazen in zanesljiv ter najcenejši način osebnega obveščanja članov.

SREČNO 2016

Želimo vam
prijetne in
mirne božične
praznike,
novo leto pa
naj bo polno
bogatih
življenjskih
izkušenj in
modrosti, ki jih
lahko darujemo
drug drugemu.
Naj bo obojega
v izobilju!

Obveščamo vas, da
bomo januarja
in februarja 2016
članarino pobirali ob
ponedeljkih, sredah in
petkih med 8. in 12. uro.

**MARINKINA
KNJIŽNICA**
je odprta
vsak ponedeljek
od 14. 30 do 16.30 ure,
vsako sredo in petek
od 11. do 13. ure.

Vse dobro v letu 2016
vam želi kolektiv
hotela Delfin in Vila Ana

VESELI BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2016

MATEJA d.o.o.
Trgovina s cvetjem in darili
Frankovo naselje 8
4220 Škofja Loka
04/ 51-36-301
www.cvetjemateja.si

Mateja Juhant 031/ 39-39-95

MATEJA d.o.o.
Frankovo naselje 8
4220 Škofja Loka
DŠ: SI47831715

Priprava in dostava jedi
04/ 51-51-500
051/ 30-50-50
www.pizzamateja.si

Juhant Igor 041/ 39-39-95

Srečno

ALPETOUR
Potovalna agencija d.d.

TOVARNA KLOBUKOV "ŠEŠIR" d.d.
KIDRIČEVA 57, 4220 ŠKOFJA LOKA, SLOVENIJA

TISKOSIR

ZG. BITNJE 277, 4209 ŽABNICA, KRANJ
Tel.: 04/231 56 30, fax: 04/231 56 32, Mobitel: 041 612 033
E-mail: info@tiskkosir.si, www.tiskkosir.si

Pinjola
picerija

Frankovo naselje 67
4220 Škofja Loka

**LOKA
TURIST**

raca.si
TURISTIČNA AGENCIJA
ŠKOFJA LOKA

tel: 04 51 55 520 loka.turist@siol.net
mob: 041 781 800 www.raca.si

Jezersko
P&S

04/25 72 575

Prodaja naftnih derivatov, splošno kleparstvo, krovstvo

GRAWE

Zavarovalnica d.d.

UGODNOSTI ZA UPOKOJENCE

Posebna ponudba za člane Društva upokojencev Škofja Loka

- Avtomobilsko zavarovanje (do 40% popust in do 60% bonus)
- Varčevanje za upokojence
- Nezgodno zavarovanje

Za več informacij pokličite na 080 22 40 ali nas obiščite na www.grawe.si

stota

razstava

